

UKÁZKA PŘEPISU ROZHOVORŮ/ z programu na přepis audiovizuálních nahrávek

INFORMANT 4

Souhlasím s náhráváním našeho rozhovoru a s využitím pro účely eeeeer diplomové práce.

Co bylo hlavní motivací, že jste se stal novinářem. e co vás ovlivnilo?

Já se věnuju jako novinářině dlouho, já se věnuji novinářině jako dlouho, to znamená od roku 1990 a jo, to určitě bude dobře, když to tohle slyšet od roku 1990 a ale měl jsem jakoby určitou přestávku, protože já jsem v letech 2007 a svým způsobem.

Do roku 2013 jako tu novinářinu částečně omezil jakoby tu novinářinu jakoby tu klasickou, jo. To znamená, že jsem dělal někde v nějakých novinách nebo na webu a vrátil s ním se jako do svého rodného kraje. A tam jsem pro mikroregion dělal jakoby kulturní takový časopis na smlouvu. Jo to znamená, že vlastně já jsem měl jako takovou přestávku, protože já jsem se chtěl vrátit domů, odkud pocházím a už jsem e nechtěl jako upřímně řečeno věnovat v takové té politické novinářině a chtěl jsem žít úplně normální život v tom svém regionu a chtěl jsem dělat takový tenhle jako časopis jo, jakoby kulturní tam jde totiž o to, jenom to ani není podstatné. Já prostě jsem přesvědčený a občas o tom mluvím i v nějakých svých jako videích. Trošku že že vlastně když žijete v místě někde, kde se člověk narodil, kde má prostě kořeny, kde má známé, a kde prostě vyrůstají jeho děti a třeba žijí ještě jeho rodiče. A zajímá se o ty lidi kolem sebe, jak se někdo prostě jak se jim narodí děti, jak ty děti rostou, jo, nebo někteří jiní lidé onemocní a umírají, nebo neumírají tak tenhle život. Jako popisovat je podle mě prostě tisíckrát zajímavější, Než co dělám třeba teďka jakoby to znamená, že mě přijde. Že prostě radši. Vidím ten život zblízka než jako takhle, že že že že že prostě mluvím většinou s politiky a je mně jasné, že jejich upřímnost je samozřejmě omezená. Jo, takže proto já jsem se vlastně vrátil, ale pak jsme s manželkou, že to prostě není vončo mimo jinej, protože že skutečně není jednoduché někde v regionu dělat uživit se jako novinář, tak jsme se vrátili jako do Prahy a já jsem prostě nastoupil 1. Ještě jsem se vrátil do mladé fronty v roce 2013 a potom jsem v roce 2000 jako nastoupil sem, takže já jsem tady vlastně od 01-2016. My jsme byli jako spojená redakce hospodářské noviny a aktuálně ale v posledních letech už je to jako samostatně. Jsme aktuálně ty hospodářky.

Jsou tady taky, ale byla dohoda. Zatímco dřív to bylo tak, že redaktor napsal článek a vlastně nevěděl úplně, jestli to půjde do hospodářek a řeknou do aktuálně, teď je to přísně rozděleno, takže já píšu čistě do aktuálně, dávám věci na sociální sítě a někteří jiní zase píší do hospodářských novin. Takže, takže takhle vlastně se jako tomu věnuji, Jo a upřímně řečeno, jako. Já bych jenom k tomu řekl, že že to a to ani není jako důležité, že že vlastně nejčastěji ze všeho mě napadá, že je

naprosto příšerné, že se tomu věnují tolik let a že vlastně jsem toho mohl napsat toho zajímavějšího a té práce se mohl udělat mnohem a mnohem víc. Jo, tak, takže vlastně bojuju s tím pocitem, s kterým asi bojuje řada lidí. Jo že, že si říkají, že to mohli, že ten čas mohli využít líp, jo?

Popisuje oni vlastně teďka Erik Tabery vlastní. Teďka je 1 z vlastníků+ do toho dali peníze nějakí jako lidi, kteří jsou přesně vyjmenovaní+ zaplatili nějaké miliony. Tady vlastně jako vlastníkovi bakalovy za to, že vlastně oni se vlastně vyplatili jo do určité míry, takže vlastně my jsme teďka už tady zůstali jenom trošku jako osiřelé jako aktuálně a hospodářské Noviny.

Někde jste řekl, že milujete novinářinu. Co na té svojí profesi máte nejraději?

Mně přijde, mně přijde vlastně úžasné, přes všechny starosti a překážky a problémy a vlastní hlavně její největší překážkou je vždycky vlastní neschopnost být lepší tak mně přijde úžasné, že vlastně každý den přijdu do práce a můžu vlastně psát o něčem zajímavém jo, což je přece jako skvělé. To znamená, navíc píšu naprosto svobodně. Většinou si ty témata prostě svobodně vybírám. A kromě toho se můžu snažit, aby to, co dělám, mělo jako nějaký smysl, jo třeba zrovna. Zítra tady budu sedět. S paní, která je ze je z velké nadace, A určitě věřím, že vymyslíme něco, co bude zajímavé zaprvé. Pro mě to bude zajímavé, že já za prvé jí poznám za 2. Pak poznám nějaké další lidi, o kterých ona mě řekne a za 2 prostě je naprosto úžasné, že to můžu zprostředkovat jako dalším čtenářům, takže si řeknu, jo, tak není moc asi možností, kde bych mohl. Jako se cítit užít pod tím menší jo byt' určitě spoustu je samozřejmě, když někdo dělá lékaře a určitě spoustu profesí nebo nebo, myslím si třeba i faráře, nebo nebo další věci, tak je užitečný. Ale myslím, že i ta novinářina jako A zároveň ještě můžu i to, že občas člověk může na něco poukázat. Může se snažit pomoci nějaké dobré věci, nebo může poukázat na nějakého hajzlíka a podobně? Tak ne tak tohle. Tohle všechno jAle tak to ale pochopitelně tak jako jiní, tak mnohokrát do toho pochopitelně jako pochybuju jo, protože. Zabírá to hrozně času, což když máte třeba 3 děti, které samozřejmě jako všechny děti rostou šíleně rychlé samozřejmě teď je mě to líto a až budou úplně velké, tak mě to bude líto příšerně, protože kdybych mohl, tak radši, prostě si našetřil jsem si prostě, než jsme začali mít děti. Měl jsem si našetřit a měl jsem si dát přestávku a věnovat se jako dětem a tak. A to člověk samozřejmě zjistí později za navíc ty peníze prostě nemá, jo, aby aby. Si mu ho dát přestávku, takže ale jinak pořád jako v té práci vidím smysl jo že, ale ale samozřejmě já já totiž nevím, já jí teďka píšu nějakou knížku, kterou albatros média jako o novinářině a mám takovou jako skvělou editorku a vlastně i často. Se bavíme o tom jako jak lidi tu novinářinu vnímají jo že, že mě to samozřejmě přijde, že že, že všechno, že ta novinářina je tak pochopitelná, jo, a tak jako tak jako svým způsobem ničím ničím netajemná jo že, že se divím, když lidi. Potom si třeba myslí, že třeba majitel, že nám říká. Jo, oni si myslí naprosto samozřejmě mylně, že majitel nám říká, co

máme psát, nebo. Nebo oni vůbec netuší, kde vlastně bereme ty náměty? Jo, zase si myslí, že nám je třeba někdo nějak jako donese nebo něco takového, nebo někteří moji kamarádi vždycky provokuje tím, že řekne, že udělám control c control VZ původního článku, co jsem psal v minulosti a nebo control c control v nějaké konkurenci, což samozřejmě je všechno nesmysl, protože se to prostě není možné z řady důvodů. To by kdyby to někdo udělal, tak by tady dostal určitě padák a Naprosto oprávněně jo, ale jako možná lidi netuší to, že. Mínusem té novinářiny je, pokud píšete, že vlastně pořád, jako to máte v hlavě. Jo, jako že třeba my máme každý čtvrtek. Každé ráno máme v 9. 15 poraden, takže opravdu prostě strašně moc večerů nebo rán, kdy opravdu jako přemýšlíte nad tím ty brd'ó, co já navrhnu jako na té poradě, co, co budu dělat, jo, protože se nijak netajím a je to přirozené, není jednoduché. Jako vymýšlet zajímavé témata jo, protože to téma by mělo mít jako nějakou kvalitu. A mělo by mít nějakou samozřejmě pokud možno společenskou vážnost a čím dál více by mělo mít jako se čím dál více klade důraz na to, že by to mělo mít co nejvíce kliků. Jo, takže byste vlastně, zatímco dřív?. Samozřejmě a omluví mluvíme, nemluvíme o společenských časopisech nebo o časopisech pro ženy, nebo něco prostě teď mluvím o normálním. Jako zpravodajství aktuálním u nás nebo někde jinde? No tak jenom jako že člověk vlastně je fakt. Tohle je něco, co co si Myslím, že i dost lidí jako od tohoto zpravodajství odvádí. Jo, že když se bavíme se studenty, kteří sem chodí, tak opravdu studentů, kteří chtějí dělat zpravodajství poté, co ho poznají, tak není zas tak moc. Jo že teď mě dokonce někdo říkal, nebo tak, že že třeba když se ptají studentů na žurnalistice, tak celá řada z nich jde třeba radši do PR jo, než než že by šli jako takhle do médií, do do médií. Jo jakoby, protože s tímhle musíte počítat třeba 1 za týden máme ve čtvrtek poradou velkou týdenní, takže vy už musíte vlastně ve čtvrtek ráno, Tak svým způsobem už od středečního večera vědět jo, co navrhnete na té čtvrteční poradě, že budete psát příští týden? Jo, pochopitelně, když se stane něco aktuálního, tak tak budete dělat něco aktuálního, ale ti šéfové chtějí aspoň nějaký základ, co budete dělat další týden. Takže opravdu jo nijak nijak nezastírám, že že moje žena asi nejčastější větu, kterou slyší, je ty brd'ó já. Vůbec nevím, co ten příští týden jako do toho plánu Dám.

No to je třeba tak třeba v průměru třeba 333434. Jo, ale to jsou témata, že už by to mělo být něco. Takhle zase tím, jak už dneska jsou ty kliky a všechno jako že se to perfektně mapuje, tak oni ti šéfové pokud možno chtějí něco, co čím ten web otevřete, nebo minimálně to bude 2 zpráva. To znamená, že třeba když budu s tou paní z té sedět, nebo včera jsem tady seděl, který se jmenoval Michal Novák a on je jakoby autorem projektu česko budoucností, tak to ani skoro na té poradě nenavrhnou. Protože oni mě řeknou, prosím tě, to jsou věci, ty si dělají jako ve volném čase. Potřebujeme něco pořádného, takže když třeba řeknu, že jsem se domluvil s Markétou pekarovou, že v pondělí uděláme rozhovor, tak to vím, že zabere jo tak to. Takže tohoto druhu jo, nebo musím

třeba říct, že nevím. Teď jsem třeba se trochu zajímal o to, jak budou vypadat, jak by měla vypadat kampaň hnutí ano do evropských voleb? A povídal jsem si s Klárou Dostálovou o tom+ ještě něco. Tak to jo, to jsou nebo. Včera jsem byl, včera jsem byl se podívat večer na prostě promítání dokumentu o bratrech mašíněch či kromě filmu jo bratří je teďka nový dokument útěk z útěk do Berlína a prostě úplně shodou náhod se spojili ti organizátoři té akce s Josefem mašínem, takže já, když jsem přišel dneska ráno do práce, řekl jsem, jo, mohl. Mohli bychom dát jako Josefa mašina jak včera mluvil jo k prostě k divákům. Premiéry předpremiéry dokumentu o něm tak samozřejmě v redakci řekli jo výborně, jo, to znamená, že jsou. Musí to být věci, které mají šanci zaujmout tohle, protože Já sám si uvědomuji a asi spoustu jiných novinářů to není nic překvapivého, že ta konkurence je dneska prostě obrovitánská. Jo obrovská.

Jo, že vlastně je někdy, jako si říkám a nevyklučuju to, že prostě s tou novinářinou touhle klasickou skončím, protože fakt se dneska pohybujeme jako nesmírně konkurent konkurent konkurenčním prostě prostředí, Že jo, ti lidé mají milion možností, co si můžou číst, takže si vlastně uvědomuju, že že, že to jo že že jako čím dál víc ztrácím víru, že člověk ty lidi zaujme jo, pokud si dělat seriózní novinářinu, pochopitelně, když dáme do titulku, že já nevím někdo něco pos. Filmové scény nebo že reflex mívá takové ty galerie lidský těch těch portrétů nahých žen a takové věci různé. No jasně, tak to samozřejmě, ale to tuhle novinářinu, že jo nechce člověk dělat ani pro ni nemá dispozice nic, jo to znamená, zase se bavíme o věcech, které jsou důležité pro tu společnost. Jo, z mého pohledu, no tak tak, tak se ptejte.

Cítíte, že v tomto duchu je nějakým způsobem omezena vaše novinářská autonomie?

Moje svoboda je prakticky stoprocentní jo jenom omezena. Tím, co jsem vám říkal a to je to, že to vedení chce pokud možno nebo vedení. To, že jsou 2 vedení 1 vedení, máme tady ve vrchním patře, to jsou manažeři a 2 vedení je tady dole, to je můj šéfredaktor, editor a podobně. Takže teďka mluvím spíš o tom vedení. Redakční tak oni samozřejmě chtějí něco, co se bude číst, protože protože prostě je přirozené, že každý autor. Já teď mluvím za sebe, ale myslím, že takových je víc jako prožíváme zklamání. Jo, my se klikneme na internet a my přesně víme, kolik lidí jako ten článek v ten okamžik, kolik lidí v ten okamžik v něm je, jak dlouho v něm jsou. Jo to znamená, že vy vydáte článek a vy během půl hodiny třičtvrtě poznáte, jestli ten článek se bude číst nebo nebude jo a teď si představte, že na tom třeba pracujete docela dlouho a teď zjistíte, že že to čte třeba prostě pár třeba stovek lidí. o a do toho a do toho. Takže takže. Je jenom na vás, jak jste schopná nebo nejste schopná? Jo, protože dám, prostě jsou novináři. Kteří jsou jako tak špičkoví.

Že jo samozřejmě na seznamu zpráv AV různých redakcí. Kteří opravdu mají jako super kontakty a mají jako super informace. A teď si představte, že ať takoví jsou jako nejvíc cenění. Jo, že když vy budete mít dobrý kontakt, třeba do tajných služeb nebo do policejních složek jo nebo kdekoli, jinde jo, nebo prostě umíte něco dobře. Vystopovat, tak potom jo, potom prostě potom jste ten král jo nebo ta královna jo, nejvíc cenění lidé v novinářině jsou ti.

Kteří prostě přinášejí témata, které jsou pro tu společnost důležité a zároveň ještě i na klikají, jo. Takže, takže prostě nejhorší lidi pro novinářinu jsou ti a takoví většinou hrozně brzo z těch novin odejdou nebo z toho webu, které vy vedete za ručičku. Obrazně řečeno jo a říkáte, prosím tě, dneska bys mohl psát, to víš co? A zítra bys mohl napsat tohle?

Jako takový. Vy musíte být jako maximálně samostatná, jo, ale omezuje vás jenom to, že prostě nemáte nápady, nebo nemáte dobré kontakty nebo třeba někdo?

Může třeba není moc pracovitý, jo, prostě tyhle tyhle vlastní vlastní nedostatky jo člověka, to je to je. To je jediné omezení. Podtlak vlastně těma klikama, že to je, že byste to považoval třeba za nějaký tlak jako. Mluvíte o vlastní třeba o vlastní neschopnosti v uvozovkách? Vy nemáte nápady, ale zároveň to to klikání je bez uvozovek i částečně jako v dnešní žurnalistice. Trošku tlak jako.

Ekonomický? A to tak prostě je. To tak, prostě je to takový.

Fakt nemáte na to? I tak je, ale naštěstí pořád ještě to není jako priorita číslo 1, kdyby to už byla priorita číslo 1, že by řekli v téhle redakci jo, což si myslím, že podobné někde jinde. Kdyby oni řekli, prostě musíte mít články co nejvíc na klikají, ať je to o čemkoliv jo, ať je to jakákoliv blbost, nebo něco tak. V té chvíli samozřejmě normálně jako kvalitní novinář nebo jako novinář tělem a duší nějaký řekne, sorry, ale tohle?

Jako já nechci dělat jo, protože, protože prostě pořád cítíte, jako že chcete dělat novinářinu, která má především vy sama. Cítíte, že má nějaký smysl a užitek, a proto i my samozřejmě pořád jako děláme i věci, které, ve kterých vidím. Nevím, třeba teďka kolega jede.

Zítra se podívat na bečvu a chce tam, jakou se těch lidí zeptat, že jo byl ten rozsudek minulý týden, jak oni to tam vnímají a podobně nevíme, jestli to třeba to vůbec nebude nejvíc jako nejvíc jako klikací je to hrozně dlouhá cesta. Stojí to jako svým způsobem spoustu benzínu a všechno možné, ty náklady prostě nějaké jsou a všechno ale přesto ta redakce si řekne, ano, my to jako chceme, jo, my to chceme, chceme udělat, takže pořád ještě tady je jako i důležité.

Jde to, i když třeba. I když u nás třeba na aktuálně si myslím, že to to to nebezpečí je jako reálné, protože zase když se jim podíváte na náš web, tak už vidíte, že že těch různých galerií a takových těch odlehčených magazín nových témat tam máme jakoby stále více. Jo, jo a zatímco třeba jim deník n jo, nebo třeba i seznam zprávy nebo tak jsou víc jakoby zpravodajské AI my třeba zrovna shodou okolností zrovna dneska jsme tady měli jako poradu s vedením. Která byla jako velmi

otevřená velmi ano ano, ano, ano, to přišlo jako generální ředitelka, což je Lenka černá. A teď už asi jenom 3 další členové jako představenstva+ tady sedělo. Já nevím třeba.100 lidí jako za aktuálně z hospodářek a byla velmi otevřená jako debata. Jak dál AAA hledáme tu jako tu cestu? Jo, protože. Protože prostě zjišťujeme, že. Fakt je to těžké. Dneska v té konkurenci uspět a tohle všechno jako novinář samozřejmě jako vnímáte. Jo, ale není to samozřejmě tak dokonce Lenka černá. Já si jí třeba říkal, že píšně vůbec nevadilo, kdybysme víc debatovali o tom webu.

A ona řekla, ale Radku vy dobře víte, že já nechci za váma chodit na porady, protože aby si někdo nemyslel, že se snažím vás jako nějak ovlivňovat, nebo že jdu na radu, proto abych vám něco to a já můžu říct, že skutečně se nikdy ještě nestalo, že by kdokoli z toho vedení řekl jo, prostě při tom samozřejmě. Přitom je jasné, že že to, že když někde něco píšete, tak můžete se trefit do nějakého velkého, třeba zrovna někoho, kdo by vám do té redakce mohl dát spoustu peněz, ale pořád ještě ty slušné redakce drží, no určitě ty slušné redakce pořád ještě drží. To, že že se píše opravdu jo, jako že ten redaktor neví, jestli máme nějakého inzerenta, jo, rozjednaného třeba, kterému bysme mohli tím, že napíšeme nějaký článek.

Jasně uškodí, jo, nikdy se nestalo, co jsem tady od roku 2016, že by za mnou přišel někdo z vedení nebo z obchodního jo a řekl mě, hele, Radku, to fakt neexistuje, ne? Ale já věřím, že to je IV jiných redakce. Samozřejmě.

Ten vlastník a samozřejmě to bylo velký u Babiše, že jo, kterej ještě ještě kromě byznysu měl. Politiku jenom teďka mluvím o své zkušenosti o tom, jak to chodí jinde, protože kdybyste se mě zeptala na mladou frontu a na Babiše, tak bych vám řekl, ano, patřím k těm, kteří mají podezření jo, že tím, že to jako vzal babiš, tak tak to nabralo úplně jiný, úplně jiné.

Směrování jo takových novinářů a dalších lidí, kteří to říkají, je spousta, ale samozřejmě jsou i někteří, kteří tvrdí, že to není pravda a určitě by vám redaktoři mladé fronty asi řekli, což by bylo zajímavé, co by řekli, ale asi by vám řekli jim nám do toho ten babiš vůbec nevykládá a tak, ale když se podíváte na ty na tu mladou frontu, tak prostě ten ta změna je, ale ona mě by spíš zajímalo, jak ta změna nastala, protože nemyslím si, že nastala tím, že Andrej babiš zvedá telefon a volá.

Jako redaktorovi to určitě těch důvodů, jak se tak jo, jako bude bude víc. Prostě, že ho nějak si manažeři vybrali nějaké vedení to a už jako nějak názorově pohledem a možná jako i te trzně si řekli, že tady je vlastně určité procentům lidí, kteří jsou nespokojení s touhle vládou, jsou nespokojení, jako mají obavu z nějakého evropského směrování. Jsou to takový ti národovci a třeba si řekli, to je pro nás jako marketingově jo lepší se zaměřit na tyto čtenáře.

Rozumíte, že tam může být víc vlivů, ale určitě by vám ji někdo řekl, jo. Ten vám říkal, to není možné, že ten Bakala do toho jako nekecá, ale já fakt nepamatuju, kdysi tady byla 1 událost, která

se odehrála něco kolem, to kdyžtak si zkuste někde vygooglovat kolem jančury, jo, a to bylo něco, co se tady už přesně nevím, jak se odehrálo, ale taky to pak jako vyšumělo tím, že se ten článek nějak napsal, nebo něco to je jediné za ty roky, co pamatuju, že něco se jakoby tady.

Dělo, ale jinak fakt fakt nikdy nikdo jako do ničeho nezasáhl.

Jo ale zasáhl prostě v pohodě, ale zároveň třeba určitě. Třeba respekt by vám řekl teďka, že jsou radši, že odešli od Bakaly, protože když jste součástí toho korporátu, tak vím, že oni tady nebyli moc jako šťastní. S tímhle manažerským vedením, a to manažerské vedení, zase k nim mělo výhrady, protože novináři spíš inklinují k tomu být jakoby samostatný jo my mít na sebe na.

Nebudou žádné manažery jo, takže ten respekt vlastně.

Je rád, že teďka bude jakoby samostatně. Někteří že jo, ten bude mít nějaký spolupodíl. Teďka dneska vyhlásili sbírku, aby jim lidi přispívali, že potřebují 5 milionů korun. To znamená, oni vlastně se jakoby teďka tak nějak osamostatnili, jo, vydali se na nějaké širé moře. Chtěli to takhle udělat tak jako podobně, jak to v minulosti udělal deník NA skutečně pro ty redakce je tohle lákavější.

Než být pod tím bakalou nebo pod někým jiným rozumíte, ale to to podle mě nesouvisí s tím, že by ten Bakala nebo nějaký jiný aspoň nebo už teď budu mluvit. Jenom za nás teda Bakala říká, jako co máme psát jo, protože i naše redakce by možná aktuálně kdybysme na to měli sílu.

Měli jsme odvahu a měli jsme investory, tak bysme možná řekli paní lenko černá, prosím vás, nechtěla byste nás jako se zbavit? Jo abysme mohli být samostatní, protože přirozenou jako mentalitou novinářů je mít jako takovou tu svoji jako svobodu, že nejsme jo že vlastně nechceme mít nic společného s manažerama, že ho nechceme měnit společného s korporáty AA podobně navíc dneska opravdu ta složka jako hospodářská.

Ta je všude obrovskou rolí a on ten respekt tím, že odešel tak on už se nebude podílet jakoby na placení téhle obrovské budovy jo, která stojí jako pronájem šílené peníze, nebude se podílet na platech těch manažerů jo AA, takže to jenom jako vysvětluji.

Že existuje nějaké pnutí nebo něco podobného mezi novináři řekněme a manažery, ale není to toho druhu a vsadím se, že se to nestalo ani v případě respektu, že by ty manažeři respektu řekli tohle pište, nebo tohle nepište jo? A tak ono se to několikrát err omílalo že jo?

Máme i tu Radu ano ano a oni dělalo se to i vlastně v tom respektu, že vlastně oni si vyhradili.

To, že vlastně jako o vlastníkovu psát nebudou- Je to správně, pamatuju.

Ještě tohle to to, co říkáte, je zajímavé, protože. Já upřímně řečeno, já vůbec nevím, jak to teďka, přesně kolem toho to je, ale je pravda, že byl nějaký čas a že tehdy i někdo jak možná v respektu nebo napsal, že si řekli, že o něm nebudou psát a že to rozhodnutí bylo jakoby kritizované. Jo,

protože řekli, že to je prostě. Někteří to kritizovali, že to, že to je vlastně možná alibistické, nebo že že něco podobného a vlastně vůbec nevím, jak to skončilo. A to je z toho důvodu, že vlastně v posledních letech kolem toho Bakaly je poměrně jakoby. Klid jo jakože vlastně že jo 1 dobu to bylo hodně, jako když byla vláda. Mám pocit Sobotky, že jo, bylo jí to vyšetřování. Té tohle ale samozřejmě. Když budu mluvit za sebe, tak jako pochopitelně, že mě jako samozřejmě že bych si přál mít vlastníka, který bude se pohybovat jako někde vedle boha jo a vedle andělů. Jo, bude to prostě strašný dobrák. Jo bude prostě rozdávat všude možné peníze. Jeho pověst bude sněho bílá. Samozřejmě, že bych si to přál jo a samozřejmě, že mě to jako.

Jako občas trochu trápí, že že ten vlastník. Že vlastně přesně u některých věcí nevíme, jak přesně byly jo, to znamená, že třeba pokud jde o ty že jo, píše se třeba kolem samozřejmě okd, píše se pak ty byty, jak byly a všechno je to v té rovině, že přesně není jasné, že jo? Jak to bylo být, protože říká se ano, s tou privatizací to bylo nějak zvláštní, ale soudy, pokud vím, nějak rozhodly, že jo, jako nebylo to tak, že by odsoudily Zdeňka Bakalu k něčemu u těch bytů, on ty byty nějak prodával. Ano, on měl nějak slíbit. Že jo že ty byty to ale to byl asi jenom nějaký slib k ústní nebo něco takového. Tím jenom chci říct, že by mě zajímalo, jo jak to přesně je a trápí mě, když žije už jenom to podezření rozumíte, ale hele, v tomhle byste mohla vlastně jít 1 vlastníka vedle 2 jo a přemýšlet nad tím, jaký ten vlastník přesně je a jestli je skutečně skutečně prostě bezchybný.

Čistý, morální a všechno. Takže ten? Samozřejmě tady je, ale pro mě je nejpodstatnější to, že mě nezasahuje do mé svobody, a pokud vím ani do svobody nikoho tady v redakci.

Abych to teda se nebráním tomu, že kdybyste u něčeho pak měla pocit, jo tohle mám pocit, že mě neřekl jasně, samozřejmě víte co, protože i já se třeba můžu v něčem mylit. Já se vám snažím být jako maximálně jako otevřený a pravdivý, ale může se stát, že že se třeba někdy něco stalo, co jsem si teďka neuvědomil, nebo tak nebo vy třeba řeknete, já jsem tady narazila na to, že tehdy se stalo to. A já vám řeknu, jo já nevím, jak to nebo. Já se vám zeptám na to, jak to přesně bylo, nebo něco takového, jo?

Abych platil pořád ještě i ty lidi, kteří nejsou jejich příznivci. Jo, AK tomu ještě toho novináře pořád potřebují, jo že pro ně už není teďka problém jako oslovit tu svoji voličskou nebo ty svoje příznivce, protože oni je sledují na těch sítích. Jo, ale ještě pořád mají problém s tím, že jako upřímně řečeno, že já si myslím, že ta Markéta Pekarová, ona by ani na ten rozhovor jako moc nekývla, protože ona si může udělat, co chce na své síti, ale přece jenom na tom. Aktuálně to ještě čtou i lidi třeba, kteří nejsou její. Příznivci a kteří to a ona je v ceně nějak jako. Oslovili jo tak to nevím.

Jako obrovsky i proměnila jako ta práce novináře tady ve vztahu k těm politikům jo a.

Ale to, co se podle mě jako nezměnilo a co fakt jako zůstává pořád na stejné, je ten osobní kontakt. Jo, to prostě je absolutně to, to se vůbec nijak nezměnilo, že já? Já když budu chtít se opravdu něco dozvědět, tak já vím, že musím jít například do poslanecké sněmovny. Jo, ale ne tam, kde je tisková konference, ale já musím jít do těch kuloárů a tam. Si musím s těma lidma povídat z očí do očí, pokud možno bez diktafonu. V té chvíli se dozvím jakoby nejvíc. Prostě tam můžete strávit prostě 10 hodin a cena pro vás bude třeba jenom jediná minuta. Jo z toho, co jste se dozvěděla, protože spoustu věcí, co tam kecáte, prostě si jenom kecání. Jo a samozřejmě jí o ní nejsou jako padlý na hlavu. A není to tak, že tak, když ty budu s kýmkoli jiným budu točit do očí, tak teď mu začnu sypat všechny informace. No samozřejmě oni jsou nadále jako opatrní, ale ta opatrnost je menší a nebo je prostě. Prý se znáte nebo něco, nebo i oni. Z hlediska slušnosti vstřícnosti nebo nějakých svých zájmů vám přece jenom něco řeknou, jo?

Ale čím tu novinářinu dělám dál, déle, tím.

Tím jako. Jsem skeptičtější v tom, že se dopátrám jako přesně jak něco bylo. Jo, jako mrzí mě to, štve mě to, ale prostě je hrozně těžké se dopátrat k něčemu, jak přesně je, protože i když vy budete chtít, jak vypadalo nějaké zasedání vlády, jo třeba o něčem citlivém vy nevíte, když vám to řekne nějaký z těch členů té vlády, jako jestli to, co říká, je pravda, jo, protože on může mít nějaký zájem o kór, když to bude jako žena není na jméno, tak o nic neriskuje, že jo on něco řekne.

Nikdo neví, že to řekl on, takže si může dovolit vlastně fabulovat, může nemusí a může, a pak ještě jde jí o to, že vy můžete sedět na nějakém jednání a vy to nějak vnímáte? AA tak jak to vnímáte? To tomu novináři řeknete, ale vy to jenom takhle vnímáte někdo jiný? To vnímá jinak a možná vy to vnímáte špatně. Já jenom tímhle chci říct to, že já jsem si vždycky jako přál, a proto mě ta novinářina jako lákala mimo jiné jako že budu znát tu pravdu, jo?

Že to je prostě ta novinářina je ten nejlepší způsob, jako že vlastně je to skoro, jak kdyby to byla nějaká pohádka, tak novinářina je jako je jako ta pohádka, kde se opravdu jako dostanou jo k tomu k tomu pramenu pravdy? Jo, protože nikdo jiný se k tomu pramenu pravdy nedostane než já, protože na to mám čas. Můžu mluvit se spoustou lidí, co, jako co se kolem něčeho točí, ale ale prostě. Jako zažil. Já mám jakoby nebo zažívám zklamání jako prostě ta realita. Ten život je složitější, ale pak se s tím člověk jako což neznamena jako rezignovat na pravdu, jo, nebo myslet si, co říká spousta lidí? Jo, vy nám lžete AA, pravda je skrytá, já já nejsem takhle jako pesimistický, rozumíte, že bych si myslel, že že to jo a všichni nám lžou AA svět řídí ilumináti nebo vůbec nic z toho si nemyslím, jo to to vůbec ne, ale jenom chci říct, že to hledání. Se pravdy má jako svá velká úskalí jo i ve chvíli, kdy děláte jako novináře, a proto třeba já i třeba často na něco odpovídám, že nevím, jak to je, že často přijedete domů nebo někde za někým, kdo ví, že děláte novináře a zeptá se, jak to přesně děje a jaký je tam ten v já nevím, prostě jo AA, vlastně do určité

míry obdivuji jako komentátory, kteří mají na všechno jde. Dobře. Ví přesně, jak něco bylo, jo mě spíš jako v tomhle.

Jsem spíš jako psycholog, že si uvědomuju, že že prostě.

Ale zároveň mě to na té politice a na té novinářině baví, že vlastně, když se k někomu přibližujete. Vy ho nějak poznáváte? Ale stejně nevíte, jaký je samozřejmě vidět. Zřejmě zajímá, jaká je jana Černochová. Jo, samozřejmě, že bych chtěl vědět prkynka, kde se to v ní vzalo, že takhle emotivní jo že je taková jako taková do určité míry opravdu prostě herdek baba a všechno a jakou AAA jsem rád, že mám tu možnost s ní někde mluvit díky tomu, že jsem novinář, tak přece jenom mě takhle nebude hned neodkopne, jak třeba by odkopla někoho jiného, nebo udělala si nějaký čas, ale stejně. Dopracovat se k tomu, jak to přesně je, i když budu sedět s Markétou pekarovou uvádím jako příklad, ale v pondělí a zase se na ní takhle budu dívat a budu jako přemýšlet, co se jí odehrává v hlavě. Tak nevím to přesně, nebo jsem dělal před 14 dny rozhovor s Pavlem blažkem, na který jsem se jako fakt obrovsky připravoval. A stejně přesně nevím, jaký je. Je to ten hajzlík, který prostě si nakradl strašné prachy? Jo a teďka hraje naprosto riskantní hru, kdy prostě věří, že z nějakého důvodu nebude obviněný, nebo prostě to tak není. A je to někdo, koho někdo neprávem jo obvinil jako jako obdivuju fakt lidí, kteří v tom mají hned jasno spoustu lidí v tom má jasno, aniž by s tím vláčkem nebo s někým mluvila a já mám tu exkluzivní možnost s těma lidma mluvit. A přesto. Jako představovali váháte, jo pochybujete, přes to pochybují. No víš, co teď kon říkáte o tý pravdě no jinak. Jako v případě těch těch těch rozhovorů, nebo tak je fakt strašně důležitá. Ta příprava jo, jakože to je zase to možná lidi nikdy netuší, že fakt když jdete s někým dělat rozhovor, tak se fakt o to jako hrozně připravujeme. Čtete strašně moc věcí chcete být co nejvíc a pak ten čas vám hrozně rychle v tom rozhovoru uteče a pak co je horší a to je zajímavé. Dneska je tendence úřady jako médií.

U nás, aby to nebylo moc dlouhé? Jo, protože ty čtenáři to je zničující. Představte si, že někde sedíte s politikem hodinu. Jo teď naberete spoustu věcí jasně něco je zajímavé, něco je míň zajímavé, něco je úplně nezajímavé a vy musíte hrozně hrozně a hrozně. Krátíte jo, no.

Jasně, já vás taky někdy musím hrozně hrozně.

Krátký. A mrzí mě to, protože jenom ne tohleto o tom hledání tý pravdy to je opravdu to je na tom by se dala postavit další práce takových lidí. Tu řehákovou znám jako docela dlouho. Jako povídali jsme si, když brala toho místo jako ještě u prezidentského kandidáta. Petra Pavla všechno.

Přesto bych si jako přesto bych si neodhadl ne přesně neřekl jo. Kde co? Jak se v té Markétě jako odehrálo, že že že že prostě nějakým způsobem prostě to. To padlo tak, že že vlastně jo jako mluvčí skončil zase v tomhle ale jsou novináři, což já takový jako typ nejsem a kteří jsou strašně cení, kteří jsou tak otravní. Jo, a taky jako dokáží si získat ty zdroje, což nemusí být ani jako můžou být

i otravní jako milé, že prostě získají ty informace. Jo, tohle tu fakt jako moc novinářů neumí. No že, dokáží si ji třeba na tom hradě jo nebo kolem? Fialy nebo třeba v něčem jiném, nebo ministra život ve zdravotnictví nebo jo opravdu udělat takové kontakty, že fakt ty informace mají jo, ale já sám nevím jako, jak to ty lidi jako dokáží, protože to musíte mít nějaké vlastnosti, že? Vlastně musíte trošičku být jako i já. Prostě jsem nerad jako hrozně nerad obrazně řečeno před těma jako lidma nějak jako poklekám, abych za to, že mě dají nějakou informaci.

Jo.

Vždyť je to nezbytná součást jako té novinářské práce jo nebo nebo, možná je to tím, že někoho pozvou na kafe s někým umí. Já nevím flirtovat. Nemusím říkat, jestli to stačí jako jak je možný, že to stačí takhle. Můžou být i takoví, kteří jsou fakt někteří. Jsou tak jako prostě srdeční novináři. Milí, že si umí jako opravdu ty kontakty prostě vybojovat a ještě jsou natolik jako seriózní a důvěryhodní, že opravdu ten, kdo jim ty informace poskytuje, tak jim, jako věří jo a tyhle novináři jsou úplně nejcennější? Jo, protože viz. Třeba, ale když člověk vidí, co Zdislava pokorná dokázala kolem pražského hradu, tak je to fantastická práce. Vy se podíváte.

Jak ona dokázala, kolik z toho hradu přinesla informaci jí jo, takže představte si, že máte jakoby poradu a máte jak redaktora, který vám řekne, že.

Dám příklad, že půjde na kapku naděje, aniž bych to chtěl. Jako nějak to rozumíte a napíše o kapce naděje a někdo jiný řekne, že zjistil z pražského hradu. Já nevím, že Petr Pavel prostě zastřelil jelena v lánské oboře jo, jakoby rozdíl mezi těma 2 zprávami jen několik světelných let jo už jenom proto zaprvé. Je to závažné informace a za 2 počet kliků u kapky naděje prostě.

Tak to je bude nekonečně menší, než Petr Pavel zastřelil jelena jo nebo typově nebo nebo ne? Nebo můžeme nebo že že prostě Minář si odvezl jo prostě domů domů, prostě paroží jíst, jo, to tak jako že jo to tak bylo. A nebo takových věcí bylo hrozně moc, takže tihle novináři jsou samozřejmě jako jí pak nejlíp placení a všechno možné.

Skvělý, teď jste mě teda toho zase řekl. To já. Prostě vidíte to, já jsem tady v té pozici, ale to takhle správně má být u toho výzkumníka řidiče.

Teď jste hodně mluvil o těch politicích a mě zajímá, jestli jste se setkal, protože jsme mluvili o těch ekonomických tlacích, o tlacích vlastníka nebo manažerů? To je 1. A jestli jste se setkal s nějakým politickým tlakem? Jestli něco takového existuje?

Já bych řekl, že skoro všichni politici jsou úplně stejní, jak skoro každý z nás, to znamená. Miluji, když se mi napíše něco hezkého, jsou strašně naštvaní, když se o nich napíše něco kritického, to to se nemění rokama ničím dál. Jo, samozřejmě mám pocit, že tihle politici vládní koalice jsou jakoby vstřícnější, než když třeba to bylo za doby. Samozřejmě Miloše Zemana nemluvě o tom,

jak se choval jak Miloš Zeman k novinářům, a tak ale vesměs to skutečně je. Tak to znamená, že no když s nějakým politikem. Jako máte dobré vztahy a shodou náhod nebo ne? Náhod jste o něm nenapsala nic špatného, tak vám řekne dobré informace. Sedne si s váma jo a tak dál, abych chvíli, kdy o něm něco napíšete, tak vám prostě se vyhýbá, jo, neposkytne vám informace, nebo když ho požádáte o rozhovor, tak to trvá rok 2 3 když vám ten rozhovor poskytne, jo, to znamená jo to. Znamená ignoruje. Mě na něco. Nebo nebo tohle jasně, prostě je to tak jako v běžném životě, že opravdu prostě je málo politiků, kteří jsou takoví, že i když je kritizujete, napsala jste o ní něco ostrého a tak dál, takže řeknou, jasně, je to vaše práce? Prostě nic se nestalo. Poskytnu vám rozhovor za týden za 14 dnů? Jo. A ještě co změnilo jako 1 věc? Že. O kterém se zas tak moc jako nemluví a to je to, že dřív to bylo tak. Že politici vůbec dopředu nevěděli, jako jaké budou otázky a ani nechtěli autorizaci. A já mám pocit, že jak jde ta doba, tak těch politiků, kteří chtějí dopředu jako témata. Jo o čem se bude mluvit a nebo chtějí i autorizaci, nebo aspoň se na to podívat, je čím dál víc. Jo, takže vy stojíte na 1 jako před obrovským dilematem, že buď ten rozhovor dostanete jo a pošlete jako nějaké okruhy. Téma samozřejmě ne. Otázky jo a. Zároveň, že když to pak napíšete, že to tomu člověku pošlete, jo a nebo mu to nepošlete a on řekne, že vám ten rozhovor třeba neposkytne, jo, občas se to dělá takovým jakoby kompromisem, který třeba dělám občas. Já dobře, pane ministře, já vám to pošlu, ale já mám poslední slovo jo co co, co, co, co, jaké vaše případné úpravy budou akceptovat a zejména tam, kde jste něco řekl. Protože to je nahrávané tak prostě, pokud jste to skutečně řekl jo, tak to z toho nevyhodím. Rozumíte, rozumím. No a pak je to.

Otázka třeba někdy jako určitého dohadování. Jak jak to bude třeba zrovna teď s Pavlem Blažkem jsem zažil situaci, kdy on v tom rozhovoru řekl takovou věc, která pak byla hodně šla po sociálních sítích, že on řekl. Jako on mluvil v tom duchu jak je to hrozné tý tý tý tý pražské redakce médií, že kdyby byl, kdyby se mělo jít někde bojovat za Česko, tak tyhle těch pražských redakcí by nikdy nešly. Jo a on přitom když se mu to poslal, tu vyškrtlo. Jo, ale já jsem řekl, ale pane ministře, vy jste tomu prostě řekl, jo a ono to vás jako do určité míry i charakterizuje? Jo, protože to byla to byla důležitá věc, to nebyla nějaká. Nahodilá věta to vyjadřovalo jeho vlastně skepsi k tomu liberálnímu jakoby světu jeho jako konzervant, protože jsem to tam nechal. Ale ano, samozřejmě šance ženě poskytne nějaký další rozhovor, nebo že když za ním půjdu do sněmovny a řeknu, pane ministře, jak to bude s nějakým zákonem, tak si myslím, že moje šance, že něco jo mě řekne, se snížila, jo rozumím. Ale ne nejedná se o tlaky jako pravdu, jak jsou popisované. Třeba právě v literatuře. No no že že já si to představuju tak, že tlačí na něco, že že v podstatě ty politici do těch médií mají jako přístup a dokážou to prostě tím svým tím tou svojí mocenskou jakoby převahou. Tlačit na toho novináře tohle nevydáte, tohle vydáte.

Že jsem dělal to tak asi jo, asi před já nevím, kolik ta před měsícem nebo dvouma jsem dělal rozhovor s premiérem a já jsem ho poslal dopředu jakoby témata jo, ale upřímně řečeno, jako mi nevadí, když to ti politici chtějí, protože ty témata jsou stejně nabíledni, jo a upřímně řečeno, ještě jo, což vám může přijít trošku neseriózní, ale myslím, že to není neseriózní. Je to prostě klasický novinářský postup. Vy si stejně ten rozhovor.

Děláte jako po svém, takže já jsem toho premiéra. On sice oni říkali, kdybych se ho zeptal i na věci. Třeba on tehdy zrovna vystoupil s tím projektem mám pocit česko 2030 nebo něco a oni chtěli, aby se to točilo jako kolem toho. Ale já zase jako novinář chci silný rozhovor a já ty čtenáře nezajímá jako rozhovor na téma, pane premiére, co bude v roce 2030 a jak geniálně jste to vymyslel, když prostě jste? Prostě otravný novinář, protože jste prostě novinář, takže já jsem ho jako. Do určité míry tlačil ke zdi. Prosím vás cítíte, jaká je nálada v zemi? Jo, prostě uvědomujete si, kolik lidí je nespokojených? Jo a tak dál v tomhle duchu spíš ten část toho rozhovoru takhle byla vedena a další část byla vedena ve stylu, ale proč si myslíte, proč nechcete? Jako myslíte si, že rozumíte mladým lidem? Jo, vy říkáte, že jim rozumíte, no ale proč potom nechcete souhlasit jako s manželstvím? Pro všechny nemyslíte si, že je hodně mladých lidí, kteří by tohle? A takže ten rozhovor byl takový jako tohle? A pak mě mluvčí zavolal.

Aha, řekl mě lehce humorem, ale lehce ironicky, no nevím, nevím, jestli ještě jako vod někdy budu pana premiéra, jako budu pana premiéra přesvědčovat, že by bylo dobré vám poskytnout rozhovor? Jo, takže, ale proběhlo to všechno vlastně jakoby gentlemany jo toho mluvčího do určité míry jako mám rád, já ho respektuji, jo, já jsem mu rozuměl jo, ale zároveň samozřejmě jsem si držel jako tu svoji pozici.

Ano ano udělat dobrý rozhovor, že chci toho premiéra prostě jako přitlačit ke zdi ne, že bych chtěl být zlý, ale protože, protože se snažím z těch lidí jako něco dostat. Jo, a když ty lidi přitlačíte, tak tak jako tak. Vlastně víc se vám ukáže, je to jejich nitro. Jo, a to mě jako baví na těch rozhovorech. Já nechci jako politické floskule, jo, prostě ve stylu věřím, že to, co dělám, je výborné. Naši voliči to pochopí, jo. Zachránili jsme tohle, udělali jsme tohle? Jo, ale já zas zároveň. Rozumím tomu politikovi, že on jako je našťvaný do prkýnka. Já se tady.

Snažím já tohle, já vám to.

A ten kartáček mě zase otravuje s tím, jestli já vůbec vím, co si myslí obyčejní lidi, jestli mezi ně chodím. Jo, je to taková vlastně pořád, jako je to pořád takový souboj.

No, ale rozhodně se nedá mluvit o nějakejch. Já jsem to tady měla i po tak otázku.

Vyloženě vytaženou z toho 1 výzkumu.

Err nedá se mluvit o nějakém mocenském nátlaku, za který, za kterým jste předpokládal ekonomický či politický vliv a mohl případně vést IK nějaké formě pracovního postihu, to je úplně mimo.

Fakt a.

Ani za celou svojí ji novinářskou kariéru.

Jako fakt si vybavuju. Samozřejmě občas se člověk dostane do nějakého třeba konfliktu, ale.

To se.

Stane, protože třeba někdy se vám i může stát, to samozřejmě občas jsou politici naštvaní na titulky, což je samostatné téma, protože titulek, že jo snahou redakce je samozřejmě všech redakcí udělat silný titulek, aby se to prodávalo, aby se na to klikalo, takže se občas to jako ty ty ty.

Taky jsou to určitým zestručnění něčeho, co ten politik řekl. A teďka se opravdu může stát, že by se od toho odchýlíte. Teďka v tom hraje ještě roli. To, že ty titulky opravdu často vymýšlejí, spíš ti editoři.

Bývám ten editor, jako dá vědět někdy vám?

Nedá.

Jo, někdy se nechcete už večer s tím editorem hádat, a tak řeknete dobře, dej tam, ten to tohle je ale běžná prostě.

To fakt jako opravdu opravdu, jako ještě ještě ještě nejsme tak daleko, aby i ti politici jo ještě se nestává, že by ti politici chtěli vědět, jaký bude titulek možná 1.

30 nebo tak jo tak takhle daleko jsme se ještě jako.

I to oni jako cítí.

Že opravdu jako kecat do titulku. Jde to jo, vidím samozřejmě na něho jako záleží, chtěli, bydlí, jaký by chtěli být do něho kecat. No ale ještě jako cítíš, že že, že jo, i když nevyklučuji, že i tahle doba jo, protože oni zároveň si uvědomují, že kór v téhle velké konkurenci jsou, jako že jo, kor ty nejlepší politici nejžádanější, že že vlastně je o ně jako boj jo.

Rozumíte? Rozumím.

Dneska prostě oni už dneska neposkytnou prostě 2 20 ten premiér taky si vybírá.

Neposkytne 20 rozhovorů.

Jenom si vybírá tím pádem a ví, že že že když bude někde, že prostě pro to médium, je to jako plus jo a, takže to má tu svoji sílu.

Jo no a vy teď máte smůlu.

Chvilku na chvilku jako víte co uvidím a za 2 ale on fakt jako ten premiér náš jako já se domluví rád všechno, ale já už nevím jestli bych sněhový on.

Což tak odpovídá podobně.

Že.

Nevím, jestli by jestli.

Jestli by jako prostě bylo šlo s ním udělat nějaký jako dobrý rozhovor, který vyšel jakoby do hloubky? Jo a zároveň já to zas neberu tak tragicky, protože tím, že ji chodím do terénu, tak ona bude příležitost. Stejně se mesice na hodinový rozhovor a třeba mu položit 5 6 někde otázek je samozřejmě, když se budou blížit evropské volby. No tak upřímně řečeno, i ony jako najednou. Kde?

Nás samozřejmě jsou zase.

Jo.

Dobře teď mi řekněte, protože už hodně přetahujeme díky tomu, co mě tady takhle za informaci to je naprosto úžasný. Takže já se samozřejmě nedostanu úplně ke všemu, jenom ještě bych ráda od vás slyšela, protože jste to několikrát zmínil. Vlastně v rámci vaší motivace, proč být novináře a několikrát jste o tom mluvil, že je to nějaký přesah, že děláte společensky důležitá témata, že je to vlastně takovej pocit.

Err smysluplnosti.

Samozřejmě ne vždy, ale ano, že má pocit, že ta práce má nějaký užitek a smysl pro někoho i 2.

A já ti jenom chci navázat na otázku, co vlastně teda pro vás je ta err ta ideální žurnalistika?

No to je zajímavé. Já nevím, musel bych na chvíli jako při popřemýšlet, co je vlastně jako ideální žurnalistika? Samozřejmě jako ideální. Jako žurnalistika je taková, že jo?

Jako jestli by err?

Vlastně vy bez třeba toho enn žurnalistického nebo novinářským vzdělání. Err, to máte na něčem postavený? Určitě ten 1 1 1 sloup nebo pilíř je to, že že společensky užitečná, když se jde po něčem AA snaží se najít ta pravda.

A nejenom, ale tehdy já třeba považuju za užitečné i to, že třeba teďka mě pořád jako zajímají i ty témata a jakoby dobročinná, nebo já ještě mám jako i rubriku.

Inspirativní lidé, takže třeba teďka mám rozepsaného zdravotního klauna, takže i tyhle vždycky, když to řeknu na poradě, tak vždycky se skoro omlouvám, že se něčemu takovému věnuju, ale zároveň jako v tom vidím smysl? Jo, protože protože když to napíšeš, tak seznámím lidi s někým, kdo je zajímavý, jo, to je ten zakladatel toho toho zdravotního klauna a tak dále. Prostě teda bych to měl právě dopsat, ale zároveň se může stát, že když si to ty lidi přečtou, tak si řeknou, jo, já bych mohl přispívat.

Jako drobnou částkou, třeba 20 korun 50 měsíčně na zdravotního klauna jo, protože oni jsou postaveni na tom na těchhle drobných jako darech. A za 2 se může stát, že z nějaké nemocnice

řeknou já. My jsme měli jsme toho zdravotního plánu asi mohli jako k nám do nemocnice pozvat jo nebo někde do domova pro seniory, protože oni teďka začali trošku i jako dělat pro pro domo jo, takže takže i tohle jako no chci říct, že že IV tomhle jako jo vidím, vidím ten užitek.

Enhnm.

A err ta.

Ideály žurnalistický err co to podle vás je?

Klidně tak jak to cítíte, opravdu není tak špatně dobře. Err.

Tak tak samozřejmě že jo, tak ideál ideál je podle mě asi to, když.

Jako ideální novinář, když řekl, je samozřejmě ten, kdo fakt, jako je co nejvíce obrazové, jo, to znamená opravdu jako má spoustu vědomostí. Jo, zároveň samozřejmě je co nejvíce komunikativní co nejvíce seriózní píše co nejvíce přesně jo, když už jo, když už řeknete slovo jako ideální, tak používám i.

Zároveň tyhle jako slova, která jsou jako.

Opravdu ten vrchol? Jo? Takže tohle všechno, protože.

Musíte být svoboda.

A samozřejmě samozřejmě.

Určitě určitě určitě je to, že že ten člověk samozřejmě není nikým manipulovaný. To nenechá se nikým manipulovat. Tohle je samozřejmě jako strašně důležité. Pochopitelně i to, že vidí před sebou toho čtenáře, ke kterému chce jako odvést vlastně co nejlepší výkon, ale chce mu poskytnout co nejvíce pravdivou informaci, jo. Takže toto všechno a to je fakt jako ten jako ideál, ke kterému si myslím, že je není jednoduché, se přiblíží, protože kór dneska ty věci jsou jako strašně složité. Jo, spoustu věcí je čím dál složitější. Já si myslím, že jako v tom je to neštěstí trochu, že vlastně my bysme, upřímně řečeno, dneska potřebovali.

Ne menší týmy novinářů a redakcí, ale naopak větší jo, ale na to dneska už jako skoro nikdo, až na některé redakce nemá peníze, protože vy potřebujete jako dneska pochopit ty různé věci, jak přesně jsou v té složitosti toho světa? Jo teď v tom, že že, že je všude možně je tolik různých informací a často protichůdných, že opravdu ten samotný novinář vlastně skoro vůbec nemá šanci. Tohle všechno jo do té své hlavy.Dostat. Takový to mluvíte, jak dřív byli v redakcích na zdravotnictví, na vědu a to už. Absolutně není samozřejmě třeba seznam zprávy.

Které jsou ano, ano, ano, ano.Ano.Asi že jo, česká televize bude samozřejmě, takže kromě těch opravdu jako ale obrovská změna je v tom ještě, což je logické, ale nikdy se na to zapomíná, že vemte si, že dřív, když jsme psávali, tak bylo prostě 5 novin.A.Hotovo jen novin a jo to to vůbec

dneska jako já jsem se dneska ptal i Erika taberyho, protože teď jsem dostal jako program jako akcí k 17-11 a 1. Z těch akcí bude něco.

Krize médií tak jsem se jako Erika taberyho psa na to narážím docela často, že jsou někde nějaké besedy. A přednášky, krize médií. Tak jsem se ho ptal jako na to, jestli si myslíš, že nějaká krize médií je, protože z mého pohledu není 0 krize médií? Jo, jo, protože protože dneska přece ta pestrost těch médií je obrovská. Jo, a my, my jako já bych musel vědět vědět jako v čem.

Ta krize médií, jako kdyby to bylo tak, že prostě už tady není skoro žádný web, jo, už tady skoro nic nefunguje. Tak to je nějaká jako k asi krize médií. A hlavní.

Naopak přes všechny jako samozřejmě ekonomické problémy a zmenšování redakcí, který máme nádhernou pestrost těch médií jo, ale samozřejmě že, že některá média mají novináře, kteří jsou třeba konzervativnější, že jo, někteří jsou levicovější, pravicovější. Někteří víc vnímají životní prostředí, někteří viní vnímají nerovnosti. Žen jo AA, logicky tím pádem ty redakce kladou jo na něco důraz a potom je přece naprosto obrovsky důležité, protože my máme svým způsobem fantasticky, prostě veřejnoprávní televizi. Přece my máme veřejnoprávní televizi, kdy když přijde politik a já sleduju ty rozhovory. Tak on se musí docela často, podle mě jako někde někde prostě potit.

Jasně můžeme diskutovat. Babiš pořád vrací, jak mu tehdy Řezníček petr prezidentské debatě a neustále se k tomu vrací. Ale když se na to podíváme celkově, tak přece je fantastické, že máme takovou veřejnoprávní médium a já si myslím, že do určité míry i ta televize nova a svým způsobem i syn jeho bytu nenávidí spoustu lidí, že jo na sítích a takových těch voličů koaličních nejsou zas tak špatné. Jasně s jedem, že jo? Prima dává hodně prostor. Jo takovým těm různým magorům a podobně, ale ale pořád mám pocit, že jo, že že že to je v rámci v rámci jako nějaké svobodné diskuze, protože protože my samozřejmě ještě zažíváme situaci, o které jsme tady jako vůbec nemluvili a kterou já já jsem třeba tady zažíval v posledních měsících jako hrozně moc.

A to je to komu vy jako novináři máme dát jako prostor? Jo a jak mu ten prostor máme dát? Jo, protože jako opravdu.

Jsem musel absolvovat tady v redakci řadu debat a já jsem to jako chápal Radku. Proč chodíš na tý protivládní demonstrace? Proč těmhle magorům dáváš slovo, nebo proč jim nedáváš víc otázek na tělo, nebo proč jim pomáhá šířit tenhle jako nesmysl? Jo, to znamená, že o tomhle se vede. A stejně tak je debata, a to jsem se. To i. Myslím, že jsem se na to ptal jako pana řezníčka z české televize. Když jsem ho potkal na nějaké debatě, zvali jste někdy Jindřicha rajchla do české televize a on řekl, že přesně neví, ale spíš jako hájil, že ne, já to nemám jako vyjasněné jestli ano nebo ne,

ale my jsme se v poslední době dostali do situace, kterou jako média podle mě jako neznali a určitě nejenom v české republice. Komu vlastně dát? Prostor a komu nedat prostor a jaký mu dát vlastně prostor rozum jo? To je fakt velký téma. Teda úplně nová situace, kterou zažíváme. Takže já, když jsem šel a já často na tyhle věci na tyhle demonstrace chodím spíš jako z vlastního zájmu, protože naše redakce se tomu spíš jako vyhýbá. Jo, jako je je já jim rozumím, jo je pohodlnější a možná i lepší to ignorovat, než jako se dostávat do střetu. Tím veřejným míněním jo, protože samozřejmě, když jsem občas to, že jo, prostě několikrát jsem to schytl jako strašně moc na těch sítích nikdy určitě oprávněně. Někdy si myslím neoprávněně, ale ta redakce svým způsobem pořád mohla říct, je to sice náš redaktor, ale my jsme to na svůj web nedali. A co musí dávat na sociální sítě tak to my jako jakoby tolerujeme jo, ale. Opravdu jako tohle je nová situace a já jsem nad ní hodně i přemýšlel. Když byla asi před 14 dny demonstrace pro palestinská, protože tady už bylo veřejné mínění jako tak, jako vlastně to, že jenom já už jsem vlastně za sebe jako přiznávám, on by to možná každý nepřiznal. Vlastně měl obavu, jestli mě to veřejné mínění nebude lynčovat jenom za to, že jsem na tu demonstraci přišel, jo, protože ty sociální sítě kromě toho, že změnili.

Hrozně moc věcí změnili i ten tlak na toho novináře jo obrovským způsobem obrovským způsobem a dneska vlastně do určité míry musíte mít fakt nějakou jako jít trochu osobní odvalu některé věci dělat, protože vy hnedka narazíte na to většinové veřejné mínění. Jo, tak to to to to jenom tak zase říkám, protože víte, co on není problém, když dám třeba tu tu pro palestinskou demonstraci přijít na ni a teďka napsat obrazně. Sociální sítě, odporní propalestinští demonstranti jo něco naskočí vám hrozně moc jako laiků, ale musíte přemýšlet nad tím, jako je to jako. Udělal jsem jo, jako nejsem už v situaci, že jsem jako chytač chytač jako lajku. Protože. Dneska máme dobu, kdy novináři jako největší popularitu vlastně začínají mít novináři. Kterí jako po téhle jako tuhle lavinu, jako se na ní jako svezli a neříkám jako, jako že jsou automaticky špatní, ale prostě využívají toho třeba v Reflexu je klučina nejméně bartovský se jmenuje nebo nějak a on dělá takové věci, že on vlastně jde třeba na toho raichla nebo na něco a už od 1. Věty je jasné, že půjde strašně jakoby kriticky. Že si z toho dělat srandu a všechno a získává 1000 a 1000 lajků, ale já pořád mám pocit, že ode mě jako novináře by mělo být, že já chci zachytit, jo přesně jak to bylo, aniž bych dával tomu čtenáři najevo od 1. Chvíle, jako za který manžel kopu jo a tohle se bude podle mě jako objevovat čím dál víc a do toho ještě vchází teďka jako vlastně humor, že třeba.

Že jo je kecy a politika, což je nesmírně populární, potká s 1 z vůbec nejpoblázněnějších, ale když to posloucháte, třeba tak cítíte aspoň z mého pohledu, že už je to takové jako za hranou? Jo už oni, oni si nemusí moc jako jo. Pečinka se snaží tam jako ještě tak trošku, ale ten 2. Ten ten, že jo ten marketingový, on se jmenuje řecký jméno, no jasné, já to vždycky já je tohle jo? Ale.

Jenom chci tím říct, že vlastně dneska ty lidi. Jako že vlastně ty lidi už dneska ani tak nezajímají fakta, ale je zajímavá, oni si hledají, co jim bude konvenovat. Jo, takže on ten podcast on se už ani nemusí ten podcast moc zabývat tou realitou, ale důležité je, že vyvolá v těch lidech nějakou emoci je zábavný, je vtipný jo AA může být s klidem, jako nemusí úplně ctít fakta. A do určité míry i ty redakce nebo ty manažeři budou mít radši třeba někoho takového? Jo, než novináře. Neříkám, že mě ale typově nějakého novináře, který prostě řekne, ne, já nechci být moc humorný, jo, já se chci prostě držet suše těch faktů, protože to už nebude jako dostatečně. Prostě nebude to jako sexy, že jo, nebude to prostě, bude to vlastně nuda, jo, tak to jsou zase to jsou ještě jako další. Věci, který jako teda další ohromný dojem a navíc teda v podstatě.

Ale bacha na to jenom zase to nechci jako stočit tak že by to bylo já pořád jako sen obrovský příznivec názoru, že máme výborné média, máme spoustu výborných. Rozumíte novinářů a tohle všechno? Jo, já rozhodně jako. Nepatřím k těm, kteří by jako byli pesimisté, kteří by lámali hůl a všechno jenom říkám, že tyhle rizika tady skutečně jako exe jo tyhle rizika existují a nějakým způsobem se posunují a uvidíme jo, jak to, jak to bude? Prostě jo, jak to bude dál, ale pořád jsme v české republice v tom, že pořád ta seriózní média tady máme. Rozumíte, nevíteží parlamentní listy, nevíteží. Bobošíková, jo, nevíteží někdo, navíc si myslím, že co je úžasné.

A to si myslím, že je, že je i jako nějaké dědictví. Já si myslím, že to je dědictví jako ještě 1. Republiky, že ta česká republika vlastně je plná takových jako seriózních jako autorit jo, když vidíme, co se děje na Slovensku, v Polsku, v Maďarsku a jinde, jo, tak tady pořád ještě je. Přece máme spoustu výborných jako lidí ve veřejném jako z prostoru. Jo že, že když se udělují nějaké ceny, tak je dostanou slušní lidi. Jo, a když se udělují nějaké debilní ceny jako někde já nevím, ten petr Žantovský, jo nemyslím Michaela Žantovského, toho Petra toho takový ti, co jsou ty ty ty ty opravdu ty alternativní média, tak opravdu ještě ta společnost a ty autority jí jako jo jo, prostě fuj. A. Myslím si, že to je správné jo, protože opravdu tyhle lidi si za tím jako nezaslouží do té slušné společnosti, protože nedodržují slušné, když si na to kliknete, šíří hrozně nenávistí jedou.

Dokázal byste tedy zhodnotit sučasný stav českých médií A jestli si troufáte říct?

Jak jako vůbec netuším, ale vycházím z toho, že je tady fakt jako. Desítky stovky jako výborných novinářů a podle mě se tihle novináři jako nikdy neztratí. Jo oni tady budou prostě fungovat dál, ať to bude, ať se ta redakce bude jmenovat jakkoliv a zároveň si pořád myslím, což může znít komicky. Žije tady i dost lidí, kteří dost je tady alespoň nějaký počet lidí, kteří mají peníze AAA vůlí, aby jako tady existovala nezávislá slušná média. Takže ty peníze do toho nějaké dají? Jo, z tohohle vychází moje víra. Jo, že? Pokud tady budou jako novináři, kteří prostě budou dobří, které to bude bavit? Myslím si, že máme i spoustu fakt jako hrozně šikovných mladých lidí a kteří chtějí

dělat novinářinu. Tak ty lidi se ne nevypaří. Pokud tady budou ty lidi, kteří to budou chtít jako pomáhat financovat. Jo a zároveň si myslím, že pořád ještě tady máme i tu politickou elitu, která se snaží držet ty demokratická pravidla. Jo, jako koneckonců již v uvozovkách šílený babiš, který mě odmítá několik let prostě poskytnout rozhovory a nadává na média. A opravdu to někdy přehání, tak pořád ještě to není. Robert fico jo, pořád to ještě není Orbán, jo, pořád to není ještě kratší.

Hezký jo v tomhle je moje naděje, v čem jsem trošku jako skeptik je to, že je otázka, jak se bude vyvíjet jako česká společnost ve smyslu toho, že si bude chtít za ty informace jako platit. Jo z tohoto mám trochu obavu a zase ji dneska jsme se o tom bavili s tím erikem taberym, který říkal prostě v tom duchu. Věřím tomu, že ty lidi prostě musí. Ty lidi si musí uvědomit, že pokud tady chtějí mít kvalitní média, pokud chtějí kvalitní informace. Jak to za ně nikdo neudělá, než ti lidi, kteří si prostě to budou platit, jo AZ toho to mám trošku jako samozřejmě obavu, protože když vidím, že lidi šílí, když mají o 20 korun platit víc na televizních poplatcích, přestože ty peníze utratí během 1 vteřiny, nemluvě o tom, že si každý prostě se tady v téhle zemi strašně chlastá. Všechno možné jo, všechno, co dávají, se do toho hrozně prachy tak taky jako tak pak nejsou, jo, tak já nechápu, že když někdo prostě dá za za alkohol.

Spoustu peněz AA pije se tady nejvíc piva na světě, tak zároveň není schopný jako dát do. Takže v tomhle jsem jako trošku skeptik AV tom je ale hrozně důležité to, co se zanedbalo. A to je samozřejmě to vzdělávání, protože tím to tím to není nic nového. Samozřejmě, pokud tedy bude mít lidi, kteří budou vzdělávání ve smyslu média, jsou důležité. Je to nějaký pilíř a je důležité to i pro vás, protože pokud nechcete, aby politici si z vás dělali cokoli, tak potřebujete ty novináře, aby ty politiky otravovali. Takže když budou vychovávaní tak, že dejte do toho. Někaké peníze? Řekněte si, že třeba 2 stovky měsíčně dáte na nějaké médium? Jo, tak tohle to toto bude hrozně důležité v těch lidech jako fakt prostě pěstovat jo. Ale tohleto je asi úplně to nejsložitější, ale když to člověk jako poslouchá. Těch, že opravdu to, co říkáte, to je úplně jak, to by se dalo tesat, jak opravdu ne vlastně neznají, jak jak to funguje principy. Proč je to důležité, proč je veřejnoprávní televize? Důležitá každé. Ohrne nos a um jakoby ta většina, že jo lidi, který se v tom pohybují, tak je asi málo. Je je škoda, že zrovna ten Andrej babiš, který ZU kterého i já i další, si myslím, že se ho snažíme trošku jako kultivovat, tak jako je hrozná. Škoda, že on prostě v těch lidech podporuje tu nedůvěru a nenávist. Vůči těm médiím, protože. Ve chvíli, kdy je to politik, který prostě má 32% voličů, tak opravdu už je to taková síla. Jo že. Že že že že to ale samozřejmě bohužel jako a zastou, že spíš. Jako o té politice, že opravdu ta touha jako takhle to to to pokušení vlastně, že když budete útočit na média, budete ze sebe dělat oběť, takže vám to přinese ty hlasy, že že prostě tohle pokušení je pro ty politiky některé mnohem, že jo mnohem jakoby vlastně lákavější a

než než to, aby těm lidem vysvětlovali svět, je složitější, jeho čtete důvěryhodná média, jo AA, tak dál a tak dál.No.

Funguje v České republice nějaká novinářská stavovská organizace errr organizace, která by se novinářů zastávala například při různých etických otázkách, nebo právě při obraně jejich autonomie?

Jako ze svého pohledu.Absolutně netuším.A nijak jako nijak nevyužívám a nijak jsem jako nebyl v kontaktu se stavovskou organizací. Jo to znamená, že prostě jenom potvrdím to, co byste slyšela? Určitě ze spousty, že prostě novinářům chybí jako stavovská organizace syndikátu se tady nepodařilo.V české.Republice vybudovat silné postavení a tím pádem prostě tohle je fakt jako špatné jo z různých jako důvodů.Samozřejmě jsem o tom četl a slyšel spoustu věcí a vím, že není jednoduché jako novináře nějakým způsobem jo dát do nějaké stavovské organizace, protože prostě novináři jsou svobodní duchem a jsou neradi v nějaké organizaci. Jo, tohle se nepodařilo, ale vím, že teďka třeba v poslední době, třeba, protože zrovna tady měli minulý týden sezení nebo předminulé ženy v médiích se teďka.Začínají jo.Docela.Mám pocit, že že se snaží jako nějakým směrem jít a teďka měli jí někde i akci na britském velvyslanectví, takže opravdu to vzali nějak jako do do a dovedu si představit, že nějaká taková struktura jo nakonec vznikne, nebo třeba i ten teďka i jak je ten nezávislý fond?Svobodné žurnalistiky tam teďkon David Klimeš.

Takže si myslím, že třeba i tohle pod jeho vedením jo může nabrat jo nějakou podobu, protože teďka.Tam opravdu je někdo, kdo vlastně svým způsobem je? Ano, má nějakou společenskou i prestiž?Jo.A tak dále, takže no, takže si myslím, že tohle jsou nějaké výhonky něčeho, co by mohlo. To navíc si vezme, že že je tady teďka silná ta komunikace, komunita toho deníku n je tady silná komunita, respektuje tady silná komunita a seznam zpráv veřejnoprávní televize je jo je tady je celá řada jako skupinek.Novinářů jo, kteří jsou opravdu silní, jo tam jenom teďka tam jenom chybí, aby se to nějak jo, aby se to nějak vlastně propojilo, nebo aby to dostalo nějakou podobu. Ale myslím si, že že opravdu tady. Jako jsou jsou jsou, když to jako ostrůvky ostrůvky jakoby. Ostrůvky nějaké nějaký intro nejsou jako sice odborová organizace, není to syndikát novinářů nebo něco, ale jsou to silné větve větve nějaké ten kmen ten kmen, který by to jako její.

To vzniklo z toho důvodu, že prostě ženy mají pocit, který mají do určité míry i podložený, že jako ženy v médiích nedostávají takový prostor jako muži a patrně i jejich platy jsou v některých případech, nebo nevím, jestli v mnoha případech nižší než mužů na stejných pozicích. A co oni jako podle mě?Jako dost kritizovali. Bylo to, že ano. V médiích je spousta žen, ale v těch vrcholových funkcích jo je jich málo, což se i prokázalo na základě ono to není složité. Prostě dáte

dohromady 30 redakcí, a když se podíváte na vedení, tak opravdu tohle byl problém a tohle oni chtějí jakoby měnit a myslím si, že i oni jsou jako celkově vždycky ženské, akor v médiích jako nikde jsem nepotkal víc svobodné a liberální bytosti než v médiích. Jako opravdu. Jo myslím si, že fakt jako že bych to řekl blbě takové ty sufražetky jak v dobrém slova smyslu jsou nejvíc médií. Já si myslím, že já si myslím, že jako média, že ženy v médiích jsou jako dneska takové ty.

Jako revo revolucionářky skutečně a teď to nemyslím jako ve špatném. Jo, myslím to tak, že jsou jako sebevědomé, jo, nebojí se říct, svůj názor jsou odvážné. Rozumíte tohle všechno? Mám pocit, že dneska fakt jako v médiích opravdu možná je to i tím, že to je tak vidět, tak fakt jako ta vrstva těch žen jo, které, který vlastně obdivuji, je jako opravdu hodně jo a zároveň jsou i toho typu, když bych to zakončil nějak s úsměvem, že protože já jsem jako z konzervativního. Prostředí, že jo z moravského. Slovácka. Takže já se teďka to, co řeknu, tak se vlastně nad tím usmívám, protože.

Podle mě nikde by se to nemohlo stát. Než v médiích, že když a to jsem zažil tady v redakci já nevím třeba před 3 lety nebo tak, že když vedení firmy oznámilo před Vánocemi, že dává 1 den volný ženám, aby mohly doma péct, tak nastala prostě vzpoura, protože ženy řekly, že je to uráží tady v médiích a prostě nepřejí si, aby vedení firmy takový den volna jim dávalo. A pokud tak nechápou, proč ten den nemají i muži. Jo aby mohli péct. Aby mohli péct jo, takže opravdu jako ta ta míra té té jakoby jak se tomu říká? Prostě jako ženské v médiích opravdu jsou, jsou jako na čele toho osvobozenického ženského hnutí. Takže já si i myslím, že i já jsem se totiž tady byl i podívat, když měli tu přednášku. To byla sice přednáška o tom, jak se využívá v médiích umělá inteligence, ale na začátku oni si i povídali o tom. Jako co chtějí dělat a sami říkali, ne s klidem jsem, přijďte i vy chlapi jo a pak se domlouvali a pak budeme tam a pak budem tam, takže jsem cítil z toho takové odhodlání, že chtějí opravdu jako tu organizaci jako rozvíjet. Chtějí dělat různé akce, no jo, tak teda nevím, to jsem se i ptala, že vlastně to ženy v médiích, že to už evokuje teda něco.

Um vlastně proč ne? I muži v médiích ale dobře. Chápu, že měli pocit, že ženy nejsou na těch vedoucích funkcích? Jo a tak AA tím pádem, že to ale zároveň vám jako můžu říct i to, že opravdu. V médiích fakt EU nás prostě těch ženských je dneska víc než chlapů i student. Když přichází, tak chodí víc studentů než jako studentů. A já si myslím, že jako ty ženy fakt já jsem přesvědčen, že celkově jako ty ženy prostě ty chlapi prostě překonají. AA všude bude spousta ženských, ale v těch médiích opravdu jako ten nástup jejich, jako je fakt prostě velký. Jo o tom jsem fakt přesvědčený a jsou i výborné a. Err prostě tady. Tohle se bude jako ona mě dál dál dál prostě stupňoval. Mimochodem je tam 1 z těch zakladatelek je právě. 1 výzkumnice err na základě, který vlastně vznikla ta moje idea err pro tuhle práci a hodně teda mluví. Právě v těch negativních err souvislostech krize žurnalistiky ustupuje autonomie a srovnávají to IS to. Nevylučuju, nebo musel bych slyšet ty protiargumenty. Ale já jsem prostě řekl. Svůj pohled tak. Jako ta práce není od toho,

že má potvrdit. To může i vyvracet nebo konfrontovat ty výsledky těch jejich studií, takže je to naprosto v pořádku a je to skvělý.

INFORMANT 7:

Tak jo, takže já vyslovuji souhlas, takže se vším co zde řeknu může být využito pro potřeby diplomové práce..

Dobře já vedoucí zpravodajství. novinář dělá novinářinu dělám někdy od roku 2014 2013 2014. Tuším, když jsem začal spolupracovat s aktuálně a vlastně od té doby, jsem tady. Prožil jsem v redakci všechny pozice, vlastně od eléva až po tom současnou. Redaktorskou editorskou vedoucí rubriky až tuhle. Jojo, mám vystudovanou i žurnalistiku.

Tak v té souvislosti se vás možná rovnou zeptám ten okruh týkající se nějakých žurnalistických ideálů, jestli to, co jste se učila na škole, jestli nějakým způsobem? Se odráží v praxi nebo spíš, jestli jste z něčeho? Rozčarovaný. Ve smyslu žurnalistických ideálů.

Na Fakultně obecně ta škola myslím jako připravila na tu na tu profesi dobře, vlastně i díky ní jsem se tady ocitl, protože ta škola vyžadovala 3 měsíční praxi studentskou, kde normálně ty studenti pracují na plný úvazek v redakcích, kterou si sami zavolají a musí vykázat, že pracovali. To znamená, že musí vykázat prostě texty, který napsaly, takže i díky tomu jsem jsem tady a od té školní praxe jsem tady vlastně dostal. V tomhle mě ta škola naučila dobře. Naučila mě dobře, jaksi jako pracovat s informacema a třídit je a myslím, že nějaký jako ideály, který bych měl teďka pokažený, úplně nemám. Samozřejmě ta škola nepřipraví úplně na to, že novinářina je byznys a jako jako každé jiné, nebo ne. Asi jako každé jiné ne vrátíme rohlíky nebo nevyrábíme motorky nebo auta, ale je to prostě byznys, kterej se pohybuje nějaký ekonomický realitě, která je někdy je dobrá. Kde je horší pro ty média je poslední dobou spíš horší. Takže. Já jsem vlastně neměl nějaký ideál, kdybych si myslel, že tady budeme šířit pravdu a lásku bez ohledu na cokoli jinýho to ne. Samozřejmě člověk si uvědomuje, že pracuje v komerčním médiu, což, což s sebou nese nějaký nároky, což sebou nese nároky na to abysme se prostě na tom trhu mohli dobře pohybovat, to znamená, abysme se mohli pohybovat svobodně, tak potřebujeme, potřebujeme být aspoň ikonicky společný, například nemáme ten luxus, jako mají třeba veřejnoprávní média, že že? Mají vlastně zajištěnej každoročně rozpočet od koncesionářů a mají rozpočet, se kterým můžou pracovat a můžou si s ním dělat, co chtějí. Samozřejmě v rámci zákona. Takže jestli se bavít o nějakým živým, že nějaký ideály vzaly za své? Já bych to tak jako tvrdě neřekl, ale.

Samozřejmě na škole nás asi úplně nepřipravili. Na to nebo takhle připravili nás spíš na to, že si budem psát, co chceme a my si tady píšeme, co chceme, ale píšeme si ve smyslu, že si, že si to píšeme svobodně a nikdo nám neříká do toho, co máme dělat, ale musí to být ukotvený nějakým nějakým mým jako tržním prostředí, což znamená, že prostě nebudeme psát témata, který si přečte 300 lidí. Jo, ale budeme psát témata, kterých si, který si přečte nejlépe 30000 lidí nebo 100000 lidí. Dalo to, ale tohle si myslím, že. Že je věc, kterou jo každé novinář chce, aby se jeho články četly a nechce psát pro okrasu pro okrajový publikum, takže to nevnímám jako něco, co by bylo nutně špatně. To je 1 rovina tý ekonomický úrovně nebo toho zakotvení. Jak jste říkal, pak je tam ta rovina.

A existují i jiné Ekonomický tlaky, že třeba tlačí inzerenti. Čili to mě vlastně taky zajímá, obchodního oddělení, třeba jestli, když byste vytáhli nějakou věc, která by se týkala důležitého inzerenta.

Jestli třeba na vás obchod bude nějakým způsobem ne úplně třeba tlačit, ale jestli se to bude? Probírat jestli takovouhle věc, která by nastala tady obchodní oddělení je jako v každým asi jiným seriózním médiu oddělený od redakce funguje samostatně, funguje jako prodává náš obsah ve smyslu že není, že prostě k němu umísťuje k inzerci a zcela běžný. Já jsem si tady nesetkal s tím, že bysme. Psali o nějakých velkých inzerentů, ale možná to je daný tím. AA oni vyvíjeli nějaké tlak? To ne, ale možná to je taky daný tím, že třeba aktuálně jako není zrovna ekonomický zpravodajství nebo nevěnuje se ekonomickým zpravodajství. Třeba jako hospodářky, který hodně píšou firmách mimo firmách, tolik nepíšeme v našich ekonomickým oddělením píšeme spíš o nějakých jako spotřebních věcech a takhle, takže myslím, že jsem se nesetkal.

a co politické tlaky? Není to kolegové, který píšou o politice? Myslím si, že já nevím, jestli se to dá nazvat tlakem. Prostě politici mají svoje zájmy a snaží se aktualizovat a 1 novináři tak, aby aby tam byl to nějak jako vyhodnotili, vnímali a nenechali se tím rozhodit. Samozřejmě jsou prostě formy tlaku, který jsou nepřijatelný. S nima jsem se ale nesetkal, to by spíš asi musel říct šéfredaktor šéfredaktor, kterému asi třeba potom ty třeba volají. Já nevím, ale zase úlohou šéfredaktora, aby to byly ty svoje lidi od toho odstínil. Takže no. Pokud podstatě snažili jsme jako já nevím, mě to ani není. Nemůžeme říct, že bysme byli tlačeni. To ne, ale prostě snažíme se, aby ta naše produkce byla rentabilní. Tak to je asi stejný, jako kdyby jsme vyráběli. Vyráběli auta a řekli jsme si, že budeme dělat a ty nejlepší auta s těma nejlepšíma materiálem a pak ji budeme prodávat za 6 milionů a budeme si všichni hrozně divně nikdo nechce, takže prostě se se udělají. Nějak si udělá nějaké. Prostě nějaký jako ústupek v tom. V tom, co člověk dělá, protože nemůže

dělat novinářinu, ale ani York Times prostě tady na tom nejsou. Čtenáři, který by to četl lidem, aby za to platili. Takže já to beru jako věc, která je normální, a myslím, že je normální každý jiný firmy každým jiným oboru tak prostě hledá. A hledá svou pozici na trhu. Naše pozice na trhu, že přinášíme prostě seriózní seriózní obsah, kterej je doplněn nej třeba IU magazínový obsah, sportovní obsah a tak dále. Ale nejsou to jako bulvární věci a tohle je naše pozice na trhu AV. Asi nemá smysl konkurovat skórovat. Konkurovat český televizi, asi ale stejně tak nemá asi smysl konkurovat blesku v něčem nebo novinkám, který sice třeba píšou jinak, protože proč by měli jít? Proč by měli číst nějaký duplikát, když to můžou číst ten originál v uvozovkách?

Jo a to s tím ještě souvisí, ale v podstatě myslím, že jste mi to zodpověděl další věc, různé vlivy vlastníka, to je taky 1 velký téma. U nás to začalo hlavně v. S převzetí mafry, potom teda ekonomie.

Vlastníky to co tady píšeme na absolutně nezajímavá, ani možná to je někdy na škodu.

Vy máte i tu radu pro redakční nezávislost.

A vlastně každěj může, kdy když by měl pocit, že ho sníh nebo kdokoliv jinej nějak jako nepřipustně ovlivňuje nebo shodu obsahu, tak to na tý radě prostě předat. Já vím, že už jsem se o tom tady s někým bavila, ale vlastně jsme to neodpovídali. Týká se to jenom jako novinářů, nebo na tom může. Na tu radu se může obracet třeba i čtenáři. Myslím, že i čtenář. Čtenáři ale nejsem. Si jistej to asi bysme nějak. Někde našli, ale. Vem si, že nevím, tohle nevím, jestli si můžou čtenáři. Jo v pohodě to je. Asi. Jako v tý teoretický. Ale jako odborná veřejnost si myslím, že že by mohla no. Takže vlastnictví je taky v podstatě něco, co mě vůbec vůbec ne žádným způsobem neovlivňuje jako teď?

Tak a to je prostě si píšeme co chceme tak takovým způsobem, jak jsem říkal, aby to dávalo smysl.

A můžete mi ještě říct vaše teď kon spíš takový, teda osobní věci? Co se vám líbí na vaší práci, nebo ta motivace vlastně od toho jsme možná mohli začít, ale je to úplně 1, protože fakt je to.

No tak asi to, že každěj den jiná že tvůrčí a že člověk vidí hnedka výsledky a mně přijde super. A to, že ta práce dává smysl, že vlastně je to nějaká, jako je to klišé. Myslím si, že to nechce, aby to tak znělo to klišé, ale že to je nějaká jako služba veřejnosti do jisté míry. Používejte ty klišé, mně se do tý práce budou. Hodně, takže je to nějaká, když jste jako služba veřejnosti, která je důležitá a člověk, když tu práci dělá, tak dává smysl, samozřejmě spousta mých. Spolužákům, kolegům bejvalejch kolegů třeba šla do tý r nebo do marketingu. Úplně legitimní. Je to úplně v pořádku.

Člověk tam třeba taky 1 skončí. Nevím, ale myslím si, že když má ten novinář pocit, že má tý práci ještě co dát, tak je fajn to dělat AA dělat co nejlíp a měla tam baví to, že to je opravdu tvůrčí jo že, i když to někdy náročný, hodně náročný, tak je to je. To je prostě zajímavá práce a pokud má někdo rád informace, tak ho to. Musí bavit. A je tam opravdu u vás takovej ten přesah v tom,

že vopravdu teda zprostředkujete nějakou službu. Službu přinesete ty informace, jak ke kterým by se normálně lidí nedostali AV dnešní době asi obzvlášť v době různých dezinformací a máte.

Pocit, že vlastně v novinářině jsou prostě nižší platy, než jsou marketingu, než jsou VPR, než jsou ve všemožných firmách. Jo, takže prostě ty lidi. Který tady pracuju, tak pracuju za menší mzdu, než by pracovali jinde a stejně tady pracujou. Jo každěj má ty motivace samozřejmě jiný. Každý se s tím vyrovnává nějak jinak, ale asi jako těžko ta motivace bude jiná než ta, že je ta práce baví a že jí, že v tom vidí smysl, když to dělají za míň peněz, než by třeba dělali někde jinde.

Jo ale já to já to mám tak, že když si jako cejtím, že mě to baví, já prostě nejsem typ člověka, kterej by chodil do práce každěj den a chodil by naštvanej mě by to nebavilo. A kolik hodin strávíme v práci jde jde 9 denně, což je 1/3. Dne. Což je hodně, když pár pár hodin taky spíme. Takže prostě jako představa, že budu sebou většinu svého života trávit v práci, která mě nebaví, je prostě hrozná a myslím, že stojí za to dělat, i když. Třeba za to já nevím. O pár 1000 míň peněz, než bysme mohli mít někde jinde. Tak je to i taková jako společenská prestiž nebo jak jak máte, jak máte pocit? No možná teď jsem to řekla, ale hned chci navázat otázkou, jak vlastně máte pocit? Jak společnost vnímá seriózní?

Novináře.

Bych trošku v jakých sférách, jestli tady v Praze prostě veřejnost bude vnímat novináře trošku jinak než někde v regionech, ale obecně. Si myslím, že vnímání novinářů není dobrý.

Ale třeba se to můžou sami. Jo já nevím to jako já ne nevím proč nebo nebo, tak jo, samozřejmě když na vás někdo 30 let. Jako z politiků plive jako na obecně na na tu profesi jako takovou, tak jako je ta špína a není stejně ulpí. Takže, takže to je třeba spíš jako podvědomá věc v těch lidech, že to, že že nemají novináři rádi, ale i třeba ve svém okolí, nebo když se bavím s lidma, tak si myslím, že je jako představa o práci novináře je často mezi lidma úplně jako vychýlená odra.

Společenská prestiž podle mě není moc dobrá. Co jsou co jsou, co kdybysme si zažilo, rozebrali tak co jsou takový jako znaky společenský prestiže? Asi to je třeba finanční hodnocení, že že prostě ta ta, že ta práce je dobře ohodnocená. To si myslím, že není, nebo je. Řekl bych, že je průměrně podprůměrně hodnocená, ale asi asi kdybysme, kdyby byl. Zástupci šéfredaktora v celostátním deníku v Německu nebo v Americe. Tak se asi člověk má trošku jinou.

Takže to by mohl bejt nějaký 1 znak tý společenský prsty, že druhý znak společenský prsty, že se prostě umisťuje v nějakých žebříčcích jako profese, která je oblíbená, asi není asi úplně ne. A takže obecně to vnímání si myslím, že není moc dobrý a třeba se to můžem sami s částečně jo.

Tak asi těch vlivů bude bude víc. Určitě i vy jste zmínil ty politiky tak máme 1 konkrétního, že jo, kterej to dělal celý svůj celý svůj profesní život pod vlivem asi alkoholu, nebo jako.

Máme máme, jak vy říkáte? Třeba že si za to můžou sami, to vlastně i kritizoval David Klimeš. Takový to, jak novináři se chytli na ty rychlé lajky na na svých sociálních sítích a podobně.

žurnalistika taky nemá podle některých autorů nemá takový silný profesní ukotvení jako třeba lékaři, právníci. Hodně toho srovnávají lékaři, právníci. Tu profesi jako takovou, protože vlastně v dnešní době novinář může být každý. Tím, jak si každý prostě může na sociální síť se psát a vlastně do toho do té profese jdou i lidi, který. To prostě nemají vystudovaný a.

I když někteří zase tvrdí, že ta žurnalistika není, to to gró, že, když má někdo ekonomický vzdělání nebo právnický, že taky může být dobrý novinář, což třeba v porovnání s třeba lékařema je úplně úplně diametrálně rozdílný. Tam prostě s lékařem nikdo nediskutuje. Musí mít atestaci jinak nemůže na operační sál čili tam je tahleta, teoretická část, takže určitě těch faktorů je víc.

Jestli byste dokázal říct, kdo kdo by měl vlastně novinářům tu autonomii, nebo tu svobodu řekněme jako garantovat, jestli vlastně něco takovýho nebo.

Zřízenej bych řek přímoj zaprvý, ale za 2 by si to měl tak trošku garantovat ten člověk sám, protože. Protože.

Asi musí mít nějaký jako hodnoty a ideály zakoupit. Pokud který od který nemůže jít, a když půjde, tak bude sám ze sebou nespokojenej a třeba vymění práci tak v pořádku a odejde z toho, kdyby cítil nějaký jednotný tlak. Ale kdo by měl tu svobodu garantovat? Myslím, že by to měli garantovat ty lidi z té firmy, prostě kolegové nadřízený šéfredaktor. Jako taková by měla být ta teď jenom zkouší navazovat jako autonomní. V tom v tom celým systému ekonomie by měla prostě být autonomní organizace nezávislá právě na těch politických tlacích, aby si každý panák z parlamentu nemyslel, že si může zavolat, takže asi ta organizační autonomie. Jestli to ta autonomie jako nepohybujeme se ve vzduchoprázdnu a že bysme si tady dělali neziskovku třeba jo, tak tam asi ta neziskovka budou, když budeme dělat médium, který bude neziskovka, tak asi budeme autonomní a budeme si budeme už jakoby. Hodnotíme si, že má smysl psát o jižní Americe, protože se o tom tady málo ví a dává to smysl a chceme ty informace zprostředkovávat, takže to bude číst 300 lidí tak jako je 2, ale my budeme plně autonomní, ale asi se shodneme, že tohle není asi jako úplnost správná, správná. Když to řeknu autonomie v uvozovkách, jo, takže to, že budeme dělat něco, co sami uznáme za vhodný, prostě nežijeme ve. Vzduchoprázdnu.

Pohybujeme se na trhu a jsme autonomní stejně. Nebo velmi, velmi podobně jako každá jiná jako každá. Jiná firma, která. Se na tom trhu pohybuje, což se vracím k tomu začátku, co jsme probírali. No rozumím, rozumím.

Ale jestli se mě ptáte, kdo by měl garantovat nějakou každodenní autonomie konkrétních novinářů, tak jsou to podle mě. Tak je to podle mě nějaká jako firemní kultura, nějaký mechanismy, který z té firmě fungují a jeho přímeje nadřizenej, kterej prostě nedovolí to, že si že že se, že někdo bude tlačit na ty lidi tlačej, ale může se to dostat k těm lidem, který to píšou.

Co vy si vy osobně myslíte? Err v jakým stavu je česká žurnalistika? Kam se třeba bude dál posouvat a popřípadě ještě zpátky k té autonomii? My jsme se bavili tady teď kon o ekonomii, ale jestli i když vy máte celou profesní praxi tady jo, takže nemá cenu se vracet k tomu, jak se to třeba měnilo v průběhu času.

A ubývá těch lidí, myslíte, který jsou ochotni? Platit.

To netuším, protože můžou mi aktuálně je otevřený, bezplatný, bezplatný médium nebo bezplatných server, takže to nevím, jestli přibývají nebo ubývají, to by musel říct někdo z hospodárek nebo z deníku n. Nebo tak. Chytil se ještě jsem něco. Chtěl říct, já jsem do toho skočil, já se omlouvám. Chtěl jsem říct, nevím co. Chtěl jsem říct. Jo nosu tady jako absolutně neblahý zásahy, tak třeba státu, co se týče, co se týče. Nastavení zákonů, který ve kterých se jakoby mediální domy pohybují. A státu jako takovýho myslím tím české republiky, česká republika, evropská unie, evropská unie, která přijme za za jako směrnici nebo nařízení, nebo se to přesně bylo o tom, že musíte schválit, musíte schválit. Asi jste se s tím setkala, protože se s tím setkal každej kamkoliv. Přijdete na internetovou stránku stránku, tak musíte schválit, jestli souhlasíte s využitím cookies. Pro nás to znamená, že když neodsouhlasí, tak přijetí cookies, tak my vás v uvozovkách monitorujeme čtyřikrát až desetkrát levněji, protože my nemáme. My nemáme data o vás, co vás zajímá, jestli si kupujete? Já nevím co jestli si kupuje jestli si kupujete auta nebo si kupujete já nevím poličky domů jo. To znamená, že vlastně tady ten zásah za tady ten zásah, jenom že si někdo řekne, že jí napíše zákon a bude tady chránit uživatele na internetu pro média znamená jako brutální pokles příjmů a. Jako těžko budete přesvědčovat svoje čtenáře a bude vám, aby vám ten souhlas se zpracováním osobních údajů dali, i když to je stěžejní, i když to nic nestojí. Ty lidi, který to na to kliknou, ale vás to stojí prostě obrovský miliony a tohle jsou jako zcela konkrétní věci, které zhoršují podmínky práce novinářů tisíckrát tisíckrát víc než tady koupě Andreje Babiše nebo blbý kecy Miloše Zemana a. Nebo nebo Andreje Babiše. Tohle jsou prostě ekonomické důsledky v desítkách. Milionů pro ty pro ty mediální domy a moc se o tom nemluví.

Protože to je složitý. A tak ale tohle prostředí se prostě zhoršuje. A poslední měsíce roky nechodí, vlastně jako 0 dobrá zpráva, jenom tady ty špatné. Hmm. A je tam ještě u toho státu ještě něco u toho tohleto je totiž. Jako dost zajímá zákona. Třeba novela autorství balkonem.

Která nás, v jejíž reakci Google přestal platit hotově českým vydavatelům milion milionový částky.

Asi, ale jsou to třeba je to třeba chování právě Googlu nebo sociálních sítích. Když si když si když sociální síť zmiňuje algoritmus, že nebude zobrazovat články v ve formátu fotka a titulek, ale jenom ve formátu titulek, tak ta proklikovost je nižší. Když Google řekne, že bude, že přestane v české republice právě myslím, že to bylo v reakci na ten autorský zákon. O to se, kdyžtak ověřte také, že Google v rámci v reakci na to přestal zveřejňovat u zpravodajského. Obsahu. Když si dáte do Googlu třeba válka na Ukrajině, tak vám vyjde, tak vám tak vám vyběhnou ty seo titulky, ale už pod tím nebude, nebude, nebudete mít ty 2 věty, co čeho se to týká a tak dále. To znamená proklikovost je na to nižší. A co si to, co se týká čtenářů a tak dále a tohleto všechno prostě negativní faktory, který ovlivňují jako zásadním způsobem čtenost a monetizaci těch čtenářů daleko víc než tady, než tady tohle já jděte pro veřejnost. Srozumitelný je to těžký, je to jako složitější problém, ale jako když si tady dělají, když se tady dělají demokracie demonstrace svobodná média, tak by se tady měli dělat demonstrace, jestli chcete svobodný média, tak by se tady měli dělat demonstrace proti proti autorskému zákonu a proti proti cookies 3 stran, který který? Který prostě přijal, přijala evropská evropská unie. Toto tohle jsou největší zabijáci médií, ne? Tady nějaký blbečci, kterým něco říkají AA lidi si to nějak vyhodnotí a budou je to volit, nebo jenom dovolit. Tak ono je to asi asi je to hlavně tím, jak říkáte, že to tohleto je mnohem složitější a jde to mnohem víc pod povrch. Spoustu lidí to neví, ale tak to je třeba náš problém, že jo? Že to nějak nevysvětluje. Víc. A Jo, protože prostě tady se tady roky dělá. Newsroom čt 24 a já nevím, kdo všechno tady, jako si fotí titulní stránky mladé fronty, zatímco tady, když byl Andrej Babiš premiérem, tak měl každých 14 dní profilový rozhovor deníku právo, kde mu jenom nahazovali na smeč a. Říkali si tam, co chcete? Jo tak já nevím tak. Kdo ovlivňuje víc veřejný prostor? No. Ale já mockrát děkuju, jDěkuju moc!

INFORMANT 8

Souhlasím s využitím do diplomové práce a nahráváním tohoto rozhovoru.

Tak děkuju a já bych vás poprosila, jestli mi můžete říct na úvod vaše zkušenosti z českých médií, kde jste pracovala a. A jak se vlastně vyvíjela ta vaše ta vaše kariéra? V.

Tak já jsem do českých médií stoupla už na vysoké škole, kde jsem dělala pro.

Zadavatel ství tehdejší vltava labe press deníky bohemia, listy prachaticka a českobudějovické listy a tam jsem pracovala jako alfa a pak jsem měla nějakou přestávku, když jsem si vyzkoušela o komunikaci APRA, pak jsem se vrátila na základě konkurzu do Do médií a to. Vlastně do zpravodajství domácího zpravodajství české tiskové kanceláře.

A kde jsem na různých? Jasně tématech nebo resortech, které jsme pokrývali, strávila celkem 12 let. Začínala jsem na kultuře, pak jsem vlastně psala obvyklých dlouho už jsem psala vědu ekologii. A pak jsem musela ekonomická politické zpravodajství.

Jo. V č t k kam jsem mu odešla na na zkušenou nějaký ten rok na do nejdřív do deníku právo a pak jsem byla krátce v seznam zprávách a pak jsem zakotví. Byla na nějaký čas v dánských novinách. Domácíma politického zpravodajství a pak jsem se vrátila zpátky právě jako do č t, kde jsem byla v ekonomické zpravodajství. a teď v economii... Jo, což je, což je dohromady asi 16 let.

EJ dobře to asi stačí pro pro úvod a teď rozho rovnou navážu na ty věci, který se týkají přímo žurnalistiky. Jestli máte pocit, že se nějakým způsobem žurnalistika proměnila, proměňuje, případně v jakým smyslu a co vám osobně se na žurnalistice nebo na práci novináře novinářky líbí a nelíbí?

Můžeme začít tím, co se mi líbí, tak je to určitě nezávislost a nezávislá tvorba a určitá volnost, co se týká vybírání, témat a pojetí vlastně těch textů, protože nikdo mi nemůže říkat vnějšího okolí. Kromě šéfredaktorka, šéfredaktora nebo editora. Jak mám článek postavit a co tam mám psát a jak má ten článek vyzní a. A co se mi nelíbí je samozřejmě finanční stránka, protože česká žurnalistika je. Evropu podfinancovaná a pro nezávislou žurnalistiku a rozvoj médií je tady hodně málo prostoru i kvůli tomu, že česká republika je poměrně malý rybníček a malý stát a myslím si, že češi od revoluce. Sametové revoluce pořád nepochopili význam médií, jakou vlastně hrajou roli jako v politické a společenské rovině, protože. Vlastně mít nezávislá média je hrozně moc důležité a je důležité je i podporovat tím myslím i ten placený obsah, protože mám pocit, že češi nechtějí za obsah platit AA. Ty noviny, jako třeba deník n ekonomia. Jasně, mají problémy nebo i respekt, mají problém aby a vlastně se udrželi čtenáře, aby se ty jejich články, který jsou hodně relevantní a hodně investigativní a mají co říct tak, aby se dostaly mezi širokou veřejnost, což je potom vidět i na volbách tam na veřejném mínění. Vlastně to veřejné mínění je obvykle úplně jiného názoru, než než je ten žurnalistický proud. No tak to se mi nelíbí na žurnalistice, jinak je to krásná práce a určitě jako kdybych potřebná a člověk se setká, jakou cestou s tou zajímavých lidí a dostaneme se na spoustu míst, kam se normální lidi nedostanou. AA má pocit, že může bojovat i za vlastně svobodu slova a rozvoj demokracie. No. Tak.

Ta 1 část děkuju ta 1. Část byla o tom, jestli za tu dobu, protože má dlouhý zkušenosti za tu dobu, jestli se nějak proměnila. A právě můžeme se bavit o proměně právě té svobodě ve vaší autonomii ve výběru téma, jestli nějakým způsobem pociťujete nějaký tlaky a podobně?

Já nemůžu srovnávat vlastně vývoj. Jakoby žurnalistiky jako takový, protože jsem pracovala převážně v čtk a tam to je úplně jiná práce. Je to práce jako s objektivitou, je to práce se zdroji a č TKA jsem tlak shora pocítila jenom vlastně 1 doslechu, když byla, když byla. 1 vlastně zvlád.

Je tam teďka, nevím, která to byla. Začínal babiš nebo prostě tam Paroubek, když to možná tak tak.

Omylem možná jako nějaký tlaky, ale. Jo a potom potom vlastně jsem cítila. Spíš jako tlak ohledně reputace, aby jako o agentuře nikdo neřekl, že jakoby špatně píše, nebo tak, a takovou určitou jakoby. Takový trochu jako stažený krovky nechci být sprostá a. Jestliže jako? By měla být jako agentura spíš jako hrdá a vůbec jako na to, že vlastně může mít i trochu investigativní zpravodaje, což já bych jako očekávala. Nicméně nicméně například když člověk píše jako o to check, co by neměl člověk psát kriticky. Nicméně jako ano měl II tak měl, protože samozřejmě člověk upozornuji na určitá témata a. AIV rámci zpravodajství, která prostě a ano jsou kritická a většinou toho kritická jako k 1 straně, ale vyvažuje to názorem 2 strany. Nicméně, jako když se dotkne například působení ministra a tomu se to nelíbí a ten si stěžuje, tak potom jako by je tam určitý tlak, který, který třeba ten politik se snaží vyvíjet na radu AA zpravodajství ale většinou většinou. A ve většině případů se ten tlak zadrží právě jako nahoře a nejde jako k těm autorům. Jo, takže?

Takže to médium plní vlastně duchů? Takže to médium plní? Ano tady stále plní č TK funkci AS tím, že ona má víceméně. Výhodu v tom, že je to zpravodajský, prodává tím pádem je nezávislá, ale ovlivňuje to finanční stránku. Samozřejmě, protože jsou tam 1 z nejmenších platů, vlastně jak co se týká té branže AV poslední době. Co mám zprávy, tak odešlo hodně jako starších redaktorů, protože prostě neuzivili rodiny jo, což je jako škoda, protože jako. No no a.

A samozřejmě, jako by přetekla má teda jako rádio, která je volena jako z politiků, ale je to tam jakoby tak stále vyvážené a to vedení je vlastně šéfredaktorka je pak jako politicky nezávislá, že ty tlaky tam jakoby víceméně nejsou. Čili vlastně, kdybych to měla shrnout, tak za to období.

Ten co pracujete v médiích? Ne necítíte nedochází. Dochází. K poklesu tý autonomie. Ne nejí jako jo je to médium od média. Je to médium od média. Je, já jsem třeba byla z česky jsem odešla do práva, byla jsem v právu měsíc a půl, ale odešla jsem kvůli tomu, že na mě byl vyvíjený tlak, protože jsem našla, napsala na titulní stranu kritický článek o jedný tepelné elektrárně a byl na mě vyvíjený tlak přes. Což je pro redaktora AA energetickou společnost, která vlastně tu elektrárnu provozuje a je velkým inzerentem, nebo byla velkým inzerentem deníku právo a šéfredaktor a šéfredaktor si nevšiml té souvislosti a ta společnost pohrozila vlastně deník může pozastaví inzerci

a další článek mi nebyl dovolený vydat, přestože jsem měla nasbíraný investigativní materiál a bylo to, byl to prodej vlastně elektrárny za asi 5 miliard, ale já jsem mu přezdívala. Takže.

Ne. No tak tak jsem se sebrala a odešla jsem, tak jsem byla asi 3 měsíce bez práce a nastoupila jsem do seznam zpráv jako editorka. No ale tam jako se do knížky byla televize, já jsem jako by. Jako tam to bylo jako všechno. Nezvládl jsem samozřejmě tohle, ale jsem odešla kvůli tomu, že mi nevyhovovali, nevyhovovalo střídání směn jsem nemohla zkombinovat s rodinou, takže jsem šla do hospodářek jasně a tam teda když abysme mluvili teď kon o ekonomii tam teda když se budeme bavit o profesní autonomii, o tlacích, o vlivu vlastníka, třeba, jestli jste někdy pocítila, tak vlastně to, co jste mi teď kon shrnula o těch ostatních médiích.

Tak jestli můžete říct k ekonomii.

Ekonomii jsem nepocítila to zvlášť domácího zpravodajství. Domácí politické zpravodajství byl vždycky oddělený od vlastně inzerce a bylo jasně dané.

Jako za jakých podmínek se píše to placený článek a taky to dělali určitě určití redaktori. Nedělali to, jak jak to řekl, který dělali nezávislý zpravodajský hm jo a vlastně ani editori, jo? Myslím si, že ekonomie tím, že měla vlastně dv tv a týdeník respekt, tak se snažila udržovat a tohleto jako respektovat, protože by jinak ztratila. Kredit jo jasně. Jako mezi vlastními zaměstnanci.

Jasně tam je. Já to řeknu mimochodem rada pro.

A ty novinářskou nezávislost? Jestli to fungovalo už za za vás, dám si mohli, nebo můžou si tam lidi. Stěžovat, pokud mají. Pocit, že jak novináři, tak čtenáři, pokud mají pocit, že je něco ovlivněného a skládá se to právě z nějakých mediálních odborníků, který to pak asi posilují?

Dobře. Dokázal byste mi definovat, co podle? Vás, ale pozor, já bych ještě jestli skáču do řeči, omlouvám se a chci říct, že ta média, která si drží tu nezávislost a jako nedají si mluvit vlastně jen do od inzerentů do článku a drží to přísně oddělený redakční od placených článků mají problém s financováním mají problém. Se zaplacením lidí jo je to úplně jasně vidět jo, protože protože například deník právo nikdy neměl problém se zaplacením lidí, vždycky tam měli lidi, dobré platy a byl jako hodně sociální. Teďka jako právo vlastně koupil lukačevič pan porybný tam má jenom 1 jako jo částečně oddíl nebo žádný libině už je to detail? Jo, jo jo, je ale ty jako oni dělají jako dobrou práci. Je to dobrý médium, jako jo má skvělý, jak krimi zpravodaj. Má i skvělý politický zpravodaj já nic takhle neříkám, ale prostě v tom ekonomickém zpravodajství, kde jsem byla. Tak se byli určitý mantinely, který se museli jako v tomhleto. To bylo jasně řečeno. Jasně, jasně to. Vidělo, to se vědělo. No hm. OK. A to je právě jako problém českých žurnalistů. Já nevím, jak je to na západě. Ale myslím si, že tam taky média někdo vlastní a že ta média jsou tendenční. Třeba jo, jestli je to problém jako všude, akorát tady mám pocit, že je to víc než víc, než do nějakého obsahu zasahuje jako pak už do peněženek samotných redaktorů jí jo.

Dobře, tak jestli k tomuhle už nic, co je podle vás ideální žurnalistika, nebo jestli jsou nějaký podle vás ideály žurnalistiky? Co by měl ten novinář vlastně jako míně děkujeme, můžu mít ten nebo co? On by měl mít zase naopak zajištěnýho právě třeba tu autonomii.

No já jsem o tom mluvila. A že jo jako. Ideální žurnalistika ideální, že?

Kdybich měla kdybysme. Žili v ideálním. no zkrátka, aby novináři mohli popisovat pravdu.

Novinář, který chce popisovat pravdu a má jako dobrý úmysly a ctí pravidla žurnalistiky, to znamená pravidla objektivnosti nezávislosti tak nepopisuje vlastně článek jenom z 1 stránky veme pro a proti veme vlastně názory všech zúčastněných stran a ideální světě prostě do těch článků do těch témat tak zasahuje politická a ekonomická. O lobbistická moc AA lidi a jako čtenáři si můžou přečíst o těch největších kauzách AA. A ty kauzy potom inspirují i soudní moc a vlastně ana AA tu politickou k tomu, aby konali k řešení vlastně těch problémů. Tohleto je úkolovou žurnalistiky a vlastně úkol žurnalistiky i. IK demo vlastně v rámci demokratických společností AA odráží se to samozřejmě i na volbách a vůbec tady o je potřeba v český republice pořád tu.

Demokracii tímhle tím způsobem jako podporovat, mít tady nezávislý média, který ukážou na problém a nebudu se bát ho napsat a nebudu se bát nebo videa. Jako navzdory jako by vyšším.

Česká společnost i možná díky svojí chladnější povaze oproti Slovákům tady vlastně nejsou našťestí novináři jako nějakým způsobem tělesně zabíjením a nebo nejsou tady takový jako velký vlivy, že by se jako bály, tak ho samozřejmě, že je několik případů, který jako v minulosti jako byli a jsou stále, že jo, pokud třeba pan kmenta, že jo? Nebo jako určitě to jsou jako špičky investigativní žurnalistiky, který jako ne ani mě nepřisluší jako hodnotit jo. Ale a, který jako určitě, jako když člověk jako k nim má jako poslouchá rozhovory a čte o jejich práci, tak jako že mají třeba. Bydlí mají adresy tam, kde vlastně skutečně jako jo znám jí svoje bydliště, jako jsou částečně z utajení, dodržují jako prostě určitý jako vědce, aby se nedostali lidi jejich k jejich dětem, že jo? Nevyjadřuju se na sítích a tak dále. To je. To je určitě jako v rámci bezpečnosti, ale myslím si, že to dělají všichni investigativní novináři jako po celém světě tam, kde vlastně IV těch jako dalších západních zemích zkrátka. Takový nikdy nevíte jako kdo vám hrozí? Nicméně ta společnost pořád umožňuje jako vydávat jako nezávislý média a psát jako letní nezávislý články. To je obrovský důležitý.

AV tý souvislosti mě napadá 1 otázka, když to takhle jako se shrnula, jak vlastně, jak je to důležitý? Jestli se dá říct, kdo by ji měl tu autonomii právě to něco, aby se nebáli? Kdo by jim to měl garantovat?

Když budeme mluvit o. Demokraticky no tak jako. Kdo by jim to měl garantovat? Tak jako určitě jako nezávislost médií by měl garantovat. Prostě stát a zákon o. Vlastně o mé jako média, to se

vztahuje tiskový zákon, že jo? Který by neměl být jako nějaký nějak jako omezován, jako neměl. Neměly by tam být žádné jako omezení, co se týká novinářů AA jako záležitosti prostě a.

Já nevím jako jako já já jako nevím jako kdo by jim to měl jako garantován tak ve svobodný společnosti volíme si svobodným parlament, že jo? Takže jako od toho se to odvíjí od vlády a svobodného parlamentu, že to nebude vláda jedním moci nebo. Strany, která jako bude tady určovat, jako co se má psát, zjistili, že od té politický moci se to odvíjí možná nejvíc.

Jo a samozřejmě, samozřejmě že jako média jsou v dnešní době jako třeba tady nezávislý média investigativní ekonomia, že jo? Respekt teďka jako krásnej příklad deník NA jsou jsou vlastněny, vlastně jsou jako soukromých rukou. Nicméně ta díkce zákona je jako jasná jako pro všechny. A pokud tady chce zákona, bude nějakým způsobem restriktivní, tak to bude jako špatný. Tak teď už je asi tahleta jako je v tom je ta podstata je té demokratické společnosti a samozřejmě jako ta společnost musí chtít mít nezávislý média. Musí prostě být potom společenská poptávka. Jakmile je, jakmile občanům to bude 1 a teď, což nám teď teď obavy z toho, že se jako část společnosti upíná. K dezinformačním a krajně levicovým jo plátkům, který dnes bojují, který píšou jí, který píšou prostě velmi neobjektivně, zkresleně, vlastně lživě. Tak se obávám jako kam se to bude ubírat, protože když člověk čte stále ty ty stejné noviny a stále stále ty stejné lži, tak bude opakovat lži i on sám. Jo to myslím, že je hodně hodně. Důležitý a vlastně mě to i fascinuje, jak jako část společnosti neumí rozlišit mezi. Pravdivou a lživou zprávu a neumí si najít ty relevantní zdroje a ověřovat si informace. A tím se vlastně dostáváme IK podstatě jako školství a vzdělávání, kdy na dnešních školách pořád není jakoby daná nějaká jako jasně mediální výchova. Nikdo ji neumí učit pár organizací včetně třeba akademie č t case letos smaží ano, nicméně o to nestačí. A dnešní děti, který jsou atakovaný i sociálními? Cítily, protože jako prostě na sociálních sítích je spousta názorů, ale jako v 70 procentech jsou úplně jako scestný, takže prostě děti poslouchají nějaký influencery. Který jako prostě je ovlivňují, ale jako nedokážou vlastně ten zdroj té podstatu té informace jako vyhodnotit, to je jako hrozně nebezpečné. Bezpečný. To je velkej.

Problém, to je jako velkej. Prd velkej problém určitě AA je to 1 IZ těch aspektů, proč ta žurnalistika vlastně? Trošku jako jako ono by se jako neřeklo zadáno, no ano ono by se chová jako na nějaký jako kraj, kde jí vnímá jenom úzká skupina lidí a čím dál užší skupina lidí. Jo a to je jako to je jako velkej problém, protože jako ta ta jakoby ta normální relevantní žurnalistika se potom stane.

Jo prostě zdrojem, jenom jako intelektuál ským a vlastně většina té společnosti jí ani jakoby nevyhodnotí jako důležitou, že by jí měla jako vnímat. Já se třeba setkávám se svýho, která se svý rodiny a plánu, jestli vám říkám, manželova matka, já se o to strašně jako strašně stydím za to zkrátka jako část mé nepokrytí rodiny.

To je prostě rozhlédla dezinformačních médiích a začalo to dávno ezoterikou. Vrcholilo to v covidu neočkovaní prostě a teď to jede vlastně proruské. A jaksi v proruské doksy AA oni pohlížejí na zpravodajství české televize rozhlasu na normální běžný deníky všichni třeba. Malý fronty, že tyto deníky jsou provládní a lže lžou vůbec nedokážou vyhodnotit, že dneska, že to není jako naopak.Jo.Jo oni prostě se nepředstavili z té minulý doby a prostě pořád a je to. Je to taková skupina lidí, jak to definovat jako sociologické?Malé město starší lidé a není to ani střední třída, takže nižší střední třída a málo cestují.Již menší rozhled.

O volby středolevý.No ale takovýhle, jako když se podíváš na průzkumy jako předvolební, tak jako takovejch lidí je strašně tyhlety nevolí Babiše, ale jsou ochotni volit Okamuru.

A tydlety lidi prostě čtou, jak když tam přijdu a vidím, že už tam jako moc nechodím. Já bych řekl, jako když tam přijdu a vidím, co mají otevřenýho jako na internetu, tak to máš, jako že teďka je fakt vázaný Sputnik nebo já už nevím, tak tam byl Sputnik třeba a takovýhle jako jo rozumíš jako prostě to je. Rozumíte? To je jako o.To je prostě strašný.Jo.

Tak prosím no.

To je jako jako. A jak to změnit? Oni se budou do krve hádat, že já nemám pravdu. Přitom já jsem byla vlastně u toho největšího zdroje pečete, kam a oni mi nevěřili, to je tragédie, je to tragédie. Budeš, nebudete to někde použít jak ne?

Tak jo, děkuju, děkuju, zajímal by mě váš názor na syndikát novinářů, protože s novinářskou autonomií souvisí samozřejmě i to, jakým způsobem ten novinář si je jakoby jistej v té své komunitě. Jestli vlastně, když by se dostal do nějakých potíží třeba i typických dilemat, jestli vlastně má někoho, na koho?

Se může obrátit, když nepočítám svého nadřízenýho. Jestli v té komunitě je něco nějaká autorita, na kterou se může obrátit v český republice syndikát novinářů a zajímalo by mě, jestli podle vás syndikát funguje, jestli plní nějakou funkci. Jestli je to živej organismus, jestli vůbec ty novináři se nějak kolem syndikátu zdržujou nějak aktivně nemyslím jenom.Ale já já to já pracuju o syndicat jde úplně mimo mě, takže já vím, že tam byly nějaké jako změny ve vedení, nebo nevím, ale jako moje problémy se nikdy nedostaly tak daleko, že by to musely řešit syndikát novinářů. AA, když tak jsem prostě z toho média odešla.

Tak ono to třeba není jenom o problémech se takovýhle stavovská organizace si představuju, že dělá i nějaký třeba kurzy semináře nějaký povídání, nějaký sdružování těch lidí, aby si vyměňovali. Ne jako jakoby v tom běžnej zpravodajství a včetně těch porážek. Člověk je tak strašně zaneprázdněnej, že ráno začne dělat článek a večer ho odevzdává. Takže jako na nějaký komunity a sdružování nemá čas, chodím do knihovny Václava Havla, kde potkávám zajímavé lidi. Co všechno? OK.

Dobře děkuju. Takže kromě teda finančních záležitostí sociálních sítí, jestli by vás napadlo ještě něco, co vlastně novinářinu jako profesi trošku degraduje v tom smyslu, že například v porovnání se zavedenými profesemi s lékaři s právníky a porovnávají vlastně tu těžkou pozici novinářiny, že není tak pevně ukotvená v profesních manitnelech a pravidlech, že lékař lékařem se může stát zkrátka jenom ten, kdo vystuduje. Medicínu udělala si atestaci a má nějaký jasně daný věci, který v tom oboru může dělat, kdežto novinář vlastně v dnešní době novináře může být každý. No jasně, je nejlepší sítí nejlepší je novinář, který nevystudoval žurnalistiku se říká, že. Nejlepší a to nechci, Ať se kvůli důrazně. Jestli jestli vlastně mě jde jenom o to, jestli ještě abych to trošku zjednodušila, že tyhle autoři nazývají novinářinu takovou polo profesí právě.

Proto neukotvení a pak si vlastně do ní jako každéj může trošku tak nějak trefovat i přesto, že z toho z toho všeho, co jste tady řekla, jak strašně je to důležitý, že vlastně ta novinářina má hrozně těžký, protože s lékařem si nedovolí nikdo moc jako polemizovat. Když mu objeví rakovinu, tak prostě, pane doktore, ale tak jako. Kdežto do novináře si každéj tak jako obrazně řečeno může kopnout. A jestli vlastně? A těch faktorů je teda několik. My jsme tady jmenovali finanční ohodnocení, jmenovali jsme ty sociální sítě, že to tak jako rozkládá tu novinářinu.

Jestli tam je ještě něco? No takovýho.

Jak ta společnost to vnímá další faktory, teda to to jste taky řekla? Ten vlastně nedůvěra těch těch lidí. Když si neuvědomují důležitost, jestli ještě k tomuhle tomu vás něco napadne.

1000 tak i vnímáte třeba, že je to taková?

Já vím, že prostě nejlepší novináři jsou ty, který to nevystudovali a vidím to jasně. A ty lidi, který přijdou ze žurnalistiky, tak neumí nic jinýho než psát, ale lidi, který přijdou i jako začnou. A mám hodně kolegů jako ekonomii. A bylo právě AZ jiný profese řešilo nejdřív vyzkoušeli profesi a potom jako přišli, vlastně přišli dělat novinářinu, protože jim dávalo určitý druh svobody.

A jako ten pocit ten pocit svobody a toho psaní AA dostávání se k zajímavým tématům byl prostě silnější než sedět někde na úradě, nebo jo. Takže je dobrý no?

Takže jako by i jako svobodnej výběr témat jako vůbec jako v těch novinách. To je jako možná i něco jiného než agentuře, protože jako v těch novinách vlastně každéj den a nebo v týdeníku týden měsíčně každéj měsíc jo. Poříd'te ten obsah a skládáte tu mozaiku článku. Pak jak chcete vy, to je jako úžasný jo to je jako výbornej pocit, protože vy tím můžete ovlivnit i čtenáře a myslím si, že je to ovlivňování toho mínění je až někde jako ve sklo, jo, i když jako když jsem dělala v č t, tak jsem moc dobře věděla, že jako každou zprávou ovlivním miliony lidí to a byla to obrovská zodpovědnost, protože jako. Jsem psala z vlády, psala jsem ti do vínku hodně rychle a člověk musel

bejt hodně přesnej a nesměla jsem si vymýšlet. A to byla obrovská zodpovědnost. Ale jo, mě to hrozně jakoby těšilo tohle jak dělat, hm. To jako já.

To to nesení vlastně to jako já jsem to vnímala jako veřejnou službu. Já jako obecně jako novinářinu nevnímám jako poloprofesi ale jako službu veřejnosti a službu ano jako veřejnou službu. A mrzí mě, že když jsou různé průzkumy a žebříčky povolání, že to veřejnost jako řadí až na poslední místa, protože si neuvědomují, jak obrovsky těžká je to profese a jak prostě důležitá je spousta. Hm a je to právě ten základ v tom špatnýho mínění je v těch školách, to se o tom.

Neučí. A že děti nemají mediální, protože lidi hezká, jako když se zeptáte tady, jak sedíme, tak vám 1/5 lidí odpoví, co je to č TK?

Tak a úplně na závěr, protože vlastně v těch svejch odpovědích mi toho opravdu většinu zodpověděla tak úplně na závěr. Teď jsme se bavili o tom, jak jak žurnalistika vypadá tak úplně na závěr. Můžete se nad tím chvilku zamyslet, jestli byste dokázala říct, jak kam to vlastně bude teď kon směřovat ty základy už jste mi řekla, ano, jak to je a jestli je?

Jako pesimistickěj, protože vlastně to, co teď co tady bavíme, moc pozitivní není v tom ohledu jako celospolečenským, tak jak to třeba vidíte do budoucna, kam se ty média nebo co by byla jejich cesta? Třeba aby. Aby to bylo lepší. Jako kam to bude? Pokud to půjde tímhle tempem, tak Intel média trošku. Budou mít problém, budou mít problém jako s financováním budou mít problém právě s nezávislostí zlcením toho obsahu, zaplacením kvalitních novinářů. A já pořád jako doufám, že. A to se najdou i donátoři a půjdu podporovatelé třeba jako nezávislý pondy, který.

Bude. Jak budou ochotný bez nároku na zviditelnění a prosazování svých zájmů, tak tak vám média financovat. No a jinak doufám, že se změní a že se prosadí jako mediální výchova do.

Škol. Protože bez toho ty další generace a úplně jakoby. Tak bez toho to nepůjde prostě jinak to bude průšvih. Jde obrovský problém i jako pro společnost a pro vlastně vývoj jako další demokracie. Pokud nebudu, nebudu mladý lidi umět vyhodnotit jako objektivnost a relevantnost toho, co čtou a jaký vyhledávají obsah. Tak, jakoby ten ruch dvojitý společnosti a.

Rozvoj společnosti demokratických směr se nebude ubírat, prostě jako je to 1 z aspektů, který prostě formují ten vývoj. Vývoj zdravý demokracie.

Nebo prostě jako takový ne zdravý, že? I tak je ještě něco, co byste chtěla k tomu dodat?

Myslím si, že ten závěr. Já nevím. Nevím, přijde mi, že žijeme pražský bublině.

No mě to mrzí, když přijdu do vesniček na Šumavě, tak tam nebo do míst na Šumavě, tak tam grafice je 1 deník n 1 respekt a kolikrát jsem jediná, která jsou v 5 hodin odpoledne koupí, protože jinak by šel do remitendy, ale blesk AA obskurní plátky, který teďka jako vznikly. Nevím, jak se to jmenuje ani jako naše pravda, nebo chce se to jmenuje, nevím strašný. Tak vlastně ty ty, ty jsou samozřejmě pryč AA já vám ráda třeba tištěné noviny. Protože prostě to to tištěný. Samozřejmě,

že se na to můžete nakrájet brambory každý noviny, jinak hořej že jo, to mám spoustu jako takových srandovních přirovnání k tomu, nebo legrační, ale prostě ty těžký noviny se dají různě založit a schovat si je kdežto internet je prostě taková, taková vesmírná černá díra, kde se všechno ztratí. Sice se tam můžete všechny všechno najít, ale. A vlastně co nejlepší čtení se nemůžete jak schovat nebo můžete, ale máte to digitálně nohu dopředu. Ale takže já jsem možná jako stará generace, ale jako pořád věřím v to, že prostě tištěné noviny nějakým způsobem budou vycházet jako.

I když míň určitě míň, ale ono je to, jako když se podíváte, tak je to víc o podobný jako s knížkama. Vlastně v 90. letech se říkalo, že budou všude tech čtečky a že knížky přejdou do onlinu a že se bude šetřit papírem a knížek bude míň a podívejte se dneska, kolik toho vychází. Vychází toho daleko víc AA ve čtečkách toho taky vychází a vlastně vychází z stejný tituly AA všechno se to užíví, takže jako pořád doufám, že prostě ty tištěné média ty, který jako budou.

Být jako smysl čist jo, jako tak, tak prostě pořád tady budou s tím myslím třeba jako respekt nebo deník NAA vlastně i ty hospodářky. Tolik na nástupu, jako který přinesl prostě jako trošku hlubší čili. Já od toho očekávám hlubší čtení články jako prostě, který jako půjdou opravdu do hloubky a budou větší obsahu a budou mít ty problémy skutečně jako nabízet a nabízet ty řešení, ukazovat na problémy a nabízet řešení, která se všechno.

Tak mockrát děkuju.

INFORMANT 6

Hezký den.

Hezký. Den jim takhle na úvod jenom formálně souhlasím s nahráváním tohoto rozhovoru vás jeho využitím pro účely dovolené práce a jestli můžu rovnou teda pokračovat k tomu, co jsem zač a jaký mám zkušenosti? Já jsem začal s novinářinou někdy v roce 2000.

roku 2006 hospodářských novinách jako hele. Jak jsem tam strávil asi rok a půl jsem na 3 roky zmizel do zahraničí a vrátil jsem se vlastně už docela pokročilým věku. Někdy jednatřiceti letech jsem začal na plný úvazek dělat, protože hospodářkách, z kterejch jsem se asi po 4, 5 letech přesunul do mafry, kde jsem dělal měsíčníku. U nás toho index lidových novin a to asi popře. Sám jsem byl redaktor, posunul jsem to vlastně asi rok a půl, ved to skončilo, nabídli mi práci komentátora. Jedovka, což jsem dělat, nechtěl, takže jsem šel zpátky do hospodář, řekl z hospodářek. Asi po půl roce jsem se stal vlastně šéfem ekonomům, vzduchovými interim manažerem. A kdy se rozhodovalo o tom, jestli vůbec jako nebude pokračovat? No a poslední teda šéfredaktorem jim budu už skoro 4 roky nebo 3 a půl.

A máme mluvit o tom, jak se proměnila novinářina, tak.

Určitě tam nějaká vnitřní svoboda a autonomie je menší. To si myslím, že je to korekcí teď jako v těch redakčních pozicích. Myslím si, že je to teda já to rozhodně jako s tím, když jsem těch řídicích funkcích a ten tlak není podle mě tak takhle, já to budu brát vlastní zkušenosti, kde ty tlaky nejsou politický. A myslím si, že to kolegové, kteří píšou do jiných médií, nepožívají daleko víc, nebo politik se moc nepíše. Ty tlaky jsou daleko víc ekonomický a nikoli ve smyslu, že by nám někdo říkal, že musíme uveřejnit inzerci toho a onoho, ale tak, jak jsem jako nevím těm vnitřním, že jo, protože víte, že když ten. A plán nesplníte a nebudete mít dán dostatek peněz, tak prostě přijdou škrty a vy přijdete prostě u nějakýho redaktora, takže se prostě snažíte balancovat na hraně toho nože tak, abyste jako neztratili kredibilitu a zároveň a vyšli co nejvíc vstříc. Prostě i takové módě lení. A to ve stále větší míře, což je. Je samozřejmě podle mě na těch médiích vidět, dělají se věci, který by se prostě před x lety rozhodně nedělaly. Si vezmete já si pamatuju a teď teda budu mluvit o hospodářkách, což je trošku jako nefér, že jo? Z pozice člověka, kterej z nich nedělá, ale já si pamatuju, že to x let zpátky. Prostě se debatovalo o tom, jestli má být na titulce hospodářek inzerát a tady o tom strašný hádky a prodalo se to pak za podle mě velký peníze teď v podstatě jsou kampaně, kdy každý 3, 4 hospodářsko mají nějaký přebal a kterej se prodává prostě za falešnou titulku Vlastu no, která se prodává za na to tady nemůžu ani říkat, jo, to jsou prostě.

Z mého pohledu mrzký peníze, ale prostě dělá se to, protože jako. I takže? A takže ten tlak tu samozřejmě je. Aha, já to cítit IV těch redakcích? Samozřejmě, já jsem o tom jako docela otevřeně bavím s lidma v redakcích hodně vědí, že prostě můj čas od času a jdou udělat rozhovor, kterej.

Je ve spolupráci, to znamená, že ten člověk nějakým způsobem už neřeším, jaký máš. Tam se snažím fakt, aby ta čínská zeď byla nějakým způsobem se potom podílí na výdělcích toho časopisu, ať už teda formou asi předplatného, nebo spíš nějaký inzerce. A já se teda vždycky snažím dělat to samozřejmě tak, aby to jako jednak nebylo poznat. A kolik čtenářů a jednak samozřejmě to děláme tak, aby to opravdu jako bylo čistý, že jo, my neděláme PR rozhovory, takže. Sám, jako když cejtím, že tam ten tlak v tý protistrany je už jako moc velkej, nebo třeba jako při autorizaci by chtěli dělat nějaké změny, tak řekneme, že to neděláme, to jako zase tu hranici si prostě držet musíme, protože jako kreditu máte jenom 1. Jo, dokud nepřijde, no tak to je konec.

Vlastně.

Straně já to samozřejmě, protože nebo toho klienta, no jasně, ale tak v okamžiku, když z toho cejtíte, že to je PS, tak to prostě jako čtenář stejně nechte. A to se jim vždycky snažíme vysvětlit. A ono to jde udělat jako organicky, vlastně dobře. Ono jsou to často, aby to nevypadalo, že prodáváme popsat jo oni jsou to často věci, které bychom stejně dělali, jenom prostě to uděláme

ve spolupráci s tím klientem a snažíme se to udělat tak, aby to prostě dávalo smysl, aby to do toho času jsou nějakým způsobem zapadlo a mnohdy jde o něco, co opravdu jako dává smysl a ty články jsou dobrý, jo, ale v okamžiku a stalo se mi to už jako několikrát, kdy cítíme.

Takže ta firma je tak klientem nějakým způsobem jako jo? Prostě myslím si, že ten byznys, kterej dělá, jako není, není správněj, nebo dokonce může jít o nějakou podobnou firmu. Tak to samozřejmě jako odmítáme, to je jasný a. Troufá jako. A tak jsou samozřejmě firmy.

No to víme médium, když můžeš dělat. Jde, samozřejmě to jsou firmy, který jako prodávají dluhopisy a potřebujou. Jo a vidí, že ta naše cílovka prostě je. To jsou movitý lidi, který už mají něco za sebou, takže to pro mě je dává smysl a já si pamatuju, slyšel jsem 1 na prostě na rozhovor, kterej byl domluvenej obchodem. A bylo mi po 10 minutách jasný, že to prostě není férověj byznys, takže jsem pak řekl, že to nebude milovat. To je jasný. Nicméně ty tlaky jsou samozřejmě větší a. To co já jsem tam 4 roky AV podstatě. Ta redaktor na začátku byla jako ta se rozpadla a postupně jsme to budovali, takže nějaký náklady jako na redakci se zvyšovaly, ale v podstatě poslední 3 roky jsem už jenom škrtá a seká, což není nějaká výtka. Já to chápu, protože ty výsledky třeba nemusej bejt, tak jsme jich ale. Jako šéfredaktor, prostě vím, že když.

Budu odmítat každou inzerci z principu a tento úspěch v práci z principu tak to skončí tak, že ten časopis tady za rok prostě nebude jo. Je mi to samozřejmě můžeme řešit jinak je to neřešíme primárně fakt, že jo. U pomníku dělaj obsah na zakázku ho rozhodně ne uděláme to tak, že se snažíme vydělávat na imigrantech na nějakých kulatých stolech, kde prostě jako kdykoli je to nějaká jako spolupráce. Tak to samozřejmě přiznaných tak, aby to tady z toho nevypadalo, že prostě prodává obsah. To nedělám, to nedělám ale, ale samozřejmě ten tlak na to, abychom vycházeli vstříc inzerci jako mnohem větší a vychází spíš jako z vnitřku, protože víte, že.

Jestli musíte udělat, abyste přežili? No a? Jsou to samozřejmě média. Podle mě, který tohleto tolik dělat nemusí. A to vždycky soud máte 2 základní zdroje příjmů jo předplatitelskou základnu inzerci v okamžiku. Když ta předplatitelská základna je tak silná, že vás užijí, což jest jako cíl, každého média, tak nejsem vytlačeným. Takovýma příjmama v okamžiku, kdy to tak není, tak samozřejmě ten taky daleko větší, že jo? Takže si třeba dovedu a je to naprosto správné, že?

Třeba respekt si může dovolit kupovat. Tady děláte naprosto správně odmítat jakoukoli inzerci v podstatě jo. No.

Asi úplně nebo inzerci ve smyslu, no jasně, samozřejmě, no tady ty spolu obsah ve spolupráci pardon, jasně, no ale samozřejmě inzerci v okamžiku, kdy jako cítí, že by je to mohlo poškodit u čtenářů. No a obecně jinak platí, že ten tlak samozřejmě. Obecně nad nějakou tu.

Vnitřní autonomie je větší, což vyplývá IZ toho, že. Nebo větší, jako je to spíš taková ta deprese z toho, kam se to řemeslo jako ubírá? Čtou podle mě jako povrchní tý věci a nebo čtou jako hodně

názorový média, kde tu spousta médií, který jako se úmyslně vyhrajou, aby já nevím jako deník n prostě se pere s respektem, nebo nějaký liberální čtenáře. Pak, jsou tu média, který jsou typicky protibabišovský v.A.A my jsme tady tomu snažíme jako vyhnout. Snažíme se bejt jako nějaká názorová platforma. Ale vzhledem k tomu, že prostě těch čtenářů je míň a míň. A jak je to těžký? No já bych chtěl jako já jsem si vždycky myslel, že nebo poslední, tak jsem si myslel, že třeba ty velký vydavatelství budou mít 1 výhodu v tom, že budou fungovat jako nějaký síto. A, který těm čtenářům, kteří o to budou mít zájem pro jsou ty informace, který se na něm valej z internetu.

Článek o tom, jak vlastně teda sociální sítě vyhráli s tou. Rychlostí. Nad médiama tradiční ema ale že věříte, že média zase vyhrajou? S tou jako věřím, jo, jasně jasně, ale myslím, že na konci toho jede tady. Už se mi psal, že jako otázka je, kolik těch lidí bude vlastně ochotno si za tu pravdu zaplatit, protože jako takhle dobrá novinařina je strašně drahá. Když chcete dělat jako dobrovolně, takže stojí hrozně moc peněz a hrozně moc času. Jo a. Já třeba osobně si myslím, že jako nejlepší věc, kterou jsem ve spolupráci s 1 kolegou napsal, mi trvala třeba 3 měsíce. A to je komfort, kterej tady prostě nemáte. Já mám v redakci, já budu mít v příštím roce v redakci jako 4 hodin na plnej úvazek a 2 lidi na poloviční úvazek a tady to nebylo píšící AV tomhle počtu dělat jako týdeník měsíčník a ještě vlastně budu plnit web. To je jako smrtící kombinace. jo ekonomických tlaků vlastně byť ne jenom pod ty schody ty viditelný, ty externí řekněme spolupráce z 3 a to ale jsou to vlastně i tyhlecty odsekávání. Takže v menším je to ve všech profesích, ale tady jako.

Prostě jako no v tomhle tom byznysu to nejcennější, co máte, jsou lidi a. Vených dlouho jako platilo jen v posledních letech platilo, že prostě vyhodíte 1 člověka, kterej bere jako 40 a naberete 2, který berou 20. A myslíte si, že jako se stejnýma nákladama uděláte víc práce a nebo jako prostě není, protože tady já to mám lidi, který to dělají 20 let a vím, že když jako odejdou, tak já za ty peníze, který oni berou, neseženu nikoho, kdo by to tak uměl, možná ani za zvuku větší peníze neseženu na trhu nikoho, kdo by to tak uměl. Takže jakýkoliv dál jakýkoliv jako další personální škrty jsou jako v podstatě skoro fatální. Ono to nějakou dobu může běžet ten časopis nebo jakýkoliv médium může nějakou dobu běžet jako a budou to plnit mladý lidi, který jako budou kopírovat články v zahraničí, ale ale ty lidi nejsou hloupí? Čtenáři to za chvilku zjistěj a proč by platili za něco, co můžou mít jako někde jinde zadarmo? Jo, já jsem to snažím jako vždycky vysvětlit, že jako médium, aby dneska přežilo, tak musí nabízet informace, který se lidi nikde jinde vlastně jako nepřečtou, nebo oni si je možná někde přečtou a nevidím o. Že by se mohli přečíst s tím, kde prostě ji musíte naservírovat něco o čem, co jim nikdo v Česku neservíruje? Jo a to je jako samozřejmě náročná práce. Jestli to chceš dělat? Samozřejmě dlouhodobě a udržitelně. Jo, jestli nějak chcete jako třeba tu médium, protože ještě 2 roky a vyždímat no, tak potom ano, jako potom si naberte

jako pár studentů za 20000 a on byl nějakou dobu fungovat, to jde. Takže jo, ty tlaky jsou samozřejmě je mnohem víc práce novináři dělají daleko víc práce než dřív dělávali a samozřejmě je na ně tlak na to, aby nejenom jako sady články, ale aby zároveň byly aktivní na sociálních sítích, protože je to další jako třeba akviziční nástroj, že jo? A dneska lidi jdou za jménama velkejma že jo a sdělení na sociálních sítích tak vlastně jakoby nebyl. David Klimeš tohle hodně?

Kritizuješ, že vlastně, přesto že se perou volají ty ale. Ale tomu médiu. Nepřináší, vlastně rozdělí se, rozdělí se badžety, inzertní se rozdělí na těch platformách a. Je to tak to.

Je taky asi 1 z mnoha takových docela až. Odsává to energii a je to zbytečný. Podle mě no mohli a tak ono to jasně, no tak ono to samozřejmě šimrá vaše ego, že jo v okamžiku, když se nám tam naskáču laiky. Já to teda jako nedělám, mě to nebaví. Já jsem jako dítě a to je chyba. Samozřejmě asi nebo já nevím. No já jsem jako těžkej introvert, takže já jako prostě sociální sítě. Vlastně on to nazval, že dneska postačí včerejší emoce z facebooku.

Tak tak, ale to je taky jako to je na tom na tom principu fungujou některým média a nejsou média. Podle mě jsou to média, ale není to novinářina, že v podstatě píše o tom, co někdo včera napsal na na twitteru jo. No ještě si myslím, že jako když se máme bavit o tom, jestli je novinářina v krizi, tak já si myslím. Le je obrovská chyba. Že se jako média často zbavují těch starších seniorních dobřejch novinářů, protože pak není, kdo by v těch redakcích ty mladý vychovával. Já, když jsem přišel do hospodáře a už mi bylo tehdy 30, že jo, tak tam byla redakce, kde byla Zuzka Kubátová, prostě Jarda Plesl, ať už si o něm myslíme, co chceme, tak Jarda Plesl, jak podle mě výbornej novinář AV ty době, byl naprosto skvělej AA těch mladých se o nich jako mohli učit a vlastně z ty redakce hospodářek já začla strašně strašná spousta dobrých novinářů. Nikita Poljakov jo to byl kluk, kterej přišel ve 20. Zuzka Kubátová stěhovala, pokusí 2. Neuvěřitelně pracovitej chytrej kluk a dneska prostě šéfuje. Platná je 15 100, takže 35 asi nevím. No, takže to si myslím, že je problém, že tam není v těch redakcích, kdo by se věnoval ty mladej mastnou? Pak samozřejmě vyplývají věci, takže. Se dělají jako základní chyby, prostě. No.

A ono to je logický, že? Jo, protože to je takovej ten vtip jak ty 3 lidi držej kámen a ten jejich šéf říká se jí zbytečnej ti pryč, tak už ho drží jenom 2 pak řekne seš zbytečnej jdi pryč a ten na toho 1 potom spadne a on řekne, no seš neschopnej, jo, tak to je přesně situace médií.

Ježiš nevyhodím a tohle ne, to je v pohodě úplně já se nebojím.

Že je pravda, že pak ty práce jsou někde jako jako přístupným po nějaký době, ale.

Myslím si, že je to úplně. Že se to dá udělat, že vůbec jako se nepozná. Každopádně ještě mě zajímá, mluvíme o už jste těch platů, zmínil docela dost. Pil jste někdy vy osobně třeba pod nějakým politickým tlakem vyloženě? Jako. Když jsem byl v týmu mafře v. Tom indexu a respektive já jsem tam psal jako nějakou dobu i ty komentáře do lidovek tak jako jasně, že cejtíte,

že i štván léko by si přál, abyste něco jako napsali nějakým způsobem, ale zas jako já mu musím dát kredit za to, že by se s ním jako pohádáte. Skutečně se jako pošlete do prdele s odpuštěním a on nám nakonec on vás nakonec pošle do prdele a řekne vám, napiš si to teda, jak chceš, jo, takže on je jako samozřejmě by rád asi, aby to nějakým způsobem vyznělo, ale. Ale dovolí vám to napsat? Jak jste si chtěli? Pak vás samozřejmě třeba ještě jako se s váma pohádal ještě 1. Ale takže jako já.

Ne myslím si, že jako. Vyloženě z venku, protože to byl teda váš nadřízenej.

Jako člověk, s kterým jsem se jako asi nejvíc hádal ve své kariéře novinářský, ale zároveň jako. Podle mě je to jako vnitřně vlastně slušnej člověk. Jo nemám. Má úplně jiný názor než já. Novinářsky si myslím, že to není dobře. To, co dělá, protože jako promítá svoje osobní názory, do to novinářský práce, což se jako nesmí dělat a prosazovat jako nějaký vlivný. Ale jako myslím si, že osobně to je slušnej člověk. Jo a.

A vnější tlak já přemejšším, no jako politický určitě ne vím, že?

To jsem byl ještě jako redaktor v hospodářkách, vlastně tak tam byly určitě nějaký jako ekonomický tlaky, jako třeba z nějakých velkých skupin, že třeba občas jako zavolali a chtěli něco, ale tam musím jako dát obrovské kredit jako vůbec jako ekonomii AA spoluhráčkám za Martina japonskýho nejlepší, že jo? Jak dlouho miluju a tady to vždycky jako odstranila, poslali do patřičných mezí jo, takže to je jako proto.

Já mám jako tady tomu vydavatelství jako silnou osobní vazbu, protože si myslím, že tady se to ještě dělá jako poctivě jo a opravdu jsem tady nezažil. Jsou ty tlaky jako jakýkoliv, tak jsem nikdy nezažil, že by někdo říkal, že něco musím, nebo nesmím napsat.

Takže předpokládám, že ani tlak vlastníka, protože to je.

Další podíl velký pohádkář psal asi 8 let o enver klobouk DV. Životě jsem nezažil a to mi někdo přišel a řek a naopak jako vždycky jsem od Martina jasnějšího slyšel. Jako piš si, co chceš, nikdo ti do toho kecat nebude. Já si myslím, že v tomhleto ohledu jako chvála bohu za tady toho vlastníka jako jo fakt jo.

Nezažil jsem to tady samozřejmě takhle. Já jsem psal o tom, jak severku daří na burze, kdybych psal o tom, jak Zdeněk Bakala ken věku přišel, tak je možný, že by se něco stalo. To jsem to jsem nikdy nedělal, to je pravda. No ale. Říkal jsem vždycky jako podporu le si tady můžu vlastně a to je obrovsky jako v osvobozující. Fakt se tady můžete psát naprosto svobodně.

Jo.

A musím říct, že to je já já jako nechci pomlouvat mafru. Já jsem tam šel v roce 2, teď nevím 14 15. Šel jsem tam teda jako čistě jako z finančních důvodů, protože tady jsem prostě už nebyl schopnej uživit rodinu. AA, nechtělo se mi tam vůbec a pamatuju si, že ta atmosféra tam, jako byla úplně jiná, nebyla zdaleka tak jako.Svobodná.

řeknete mi něco k syndikátu novinářů vyrostli, funguje, nefunguje. Jestli vůbec nějaká profesní organizace vlastně pro novináře je důležitá? Kdo případně brání nebo by měl bránit vaši profesní autonomii?

Organizace jako mrtvá organizace já jestli se nepletu tak já teď nevím jestli tomu nešéfuje náhodou adam černý, což je jako vlastně člověk, kterýho já strašně moc uznávám a mám ho rád. Dělal jsem tady s ním spoustu let, takže třeba kdybych měl nějaký lidskej problém, tak bych si zavolal s Adamem. Ale jako.Takhle to máme samozřejmě jako vnitřní struktury, který jako na který se můžeme obrátit v okamžiku, kdybychom cejtili tlak třeba ze strany majitele. Takže to si myslím, že ekonomie má zvládnutý naprosto skvěle. Znáte tu radu, máme radu projekční nezávislost. No a která je složená z respektovaných jako zahraničních i českých novinářů a expertů? Takže to si myslím, že.Ne jako kreditní jak já si můžu jako se současným vedením firmy jako hádat o spoustě věcí, ale že by mi někdo jako mluvil do toho, jaký mám psát, tak to jsem v životě nestával jo, to je.

Myslím si že to je jako 1 z velkejch konkurenčních výhod ekonomie, že tu je opravdu obrovská jako vnitřní novinářská svoboda a že strašně moc lidí tu dělá, i když by jinde mohlo mít mnohem víc peněz. Ale dělá to proto, protože prostě. Jo, protože ti dělat.Velmi něco si za prachy nekoupíte. Prostě no ne. Nechcete jako dělat někde, kde se budete vnitřně užírat, že se reagovat na sebe nemůžete podívat něco zlata přeháním trochu jako, ale.Jasně čili, tady u toho můžeme se bavit o tom, že ty vnitřní struktury jsou dostatečný.A není potřeba.Pořešit nějakým způsobem externě? Pak samozřejmě ještě tam teda teďkon šéfuje ten David Klimeš, že jo, který odešel ten kondenzátor žurnalistiky, tak ty taky asi možná, že se berou nějakou část.

To je samozřejmě na 2 stranu jako strašně hezký, že si to můžete psát jsem hodně a nikdo vám do toho nemluví, ale v okamžiku, kdy ten ekonomický tlak nejsou tak velký, že vlastně.

Tý práce je tolik, že ji nemůžete dělat tak dobře, jak byste chtěli tak to nakonec stejně skončí, takže ten časopis jako zavírá, nebo časopis zadejte, jestli ty média nebudou fungovat tak jak by mohli?
No.

Dokázal byste to vy třeba dokázal nějak shrnout? I co je pro vás ta ideální žurnalistika?

Je to tak vnitřní svoboda. No je to samozřejmě naprostá vnitřní svoboda. Psát si. Nechcete říct, co chci, ale to není správný. Psát podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Testování omezovaný nějakým jakým motivem koliv vnějším klackama ekonomickými nebo politickými vlastně.

Ale takhle to městský soud se nastavujete jako v sobě, že jo? Myslíš ty? Vnější tlaky jsou tak prostě je to na vás. Jakým způsobem potom pracujete tak, že ji samozřejmě můžete psát a nebo můžete tvořit svobodněji za podmínek, které jsou nevyhovující, nebo jak dlouho vám to vydrží? Jestli jestli vám to někdo otiskne, že jo, ale. Volná volná ještě je tady u toho nepřeměšlej, nebo tady v nějakých takovýchle termínech. Ale řekněte mi slovy, jakoby miluje pozornost více. No asi tu obrovskou svobodu. A je to strašně zajímavá práce. Potkáváte se s neuvěřitelně chytřejma lidma zároveň jako. Samozřejmě tam pořád funguje. Takovej ten mám. Jako je to vlastně novinářský, ale nějaká jako vlastní touha jako posouvat věci k lepšímu? Jo, tak ten novinář by samozřejmě neměl jako tady. Ty mladice mají dělat, ale takový názor, když na vesnici, to je podle mě v pohodě.

Dřív to asi bylo, když neexistovali ještě sociální média, tak to je. A to neříkám jako ze svého. Pohledu mě to někdy jako ne ne toho říct rajcovalo, ale takovej ten pocit, že jako jste tím zvěstovatelem těch informací veřejnosti, že jo, to už dneska neplatí? Samozřejmě, protože.

Byl ten novinář. Jo ten tlampač že jo teďka už těch tlampačů jsou miliony. Třeba mě jako vůbec ne? Ne, ne. Vzrušuje to, že jsem někdy jako podepsanej pod nějakým článkem. To si myslím, že spousta lidí jako má, že chtěj bejt vidět na 1 stránkách. To jsem nikdy neměl, spíš. Jako.

Důležitý, jasně, no prostě jasně no. No to je další téma, to vlastně je. Jsou ty důležité témata že jo, tak ale tím se nemusíme zaobírat, protože to by bylo na další diplomku. Ježiš akademicej.

No jako z čistě osobního sobeckého hlediska je to prostě strašně zajímavá práce, takže neděláte vlastně skoro skoro, takže neděláte něco jinýho? A dostanete se jako k lidem a do míst, do kterých byste se jinak nedostali a říkám jako ten každodenní kontakt jako s extrémně chytřejma lidma, ať už teda na straně těch, který zpovídá ta, nebo kterých píšete, ale jako novinář novinářina obecně jako přitahuje hodně svobodomyšlný a chytrý lidi. Tak to je. Nebo aspoň já jsem měl teda štěstí jasně na redakce, že tam nikdy vlastně nebyl žádný. Parchant, nebyl. Jo jo. Jo asi jsem měl štěstí, no.

A možná by teda na závěr úplně na závěr jo kouknu pozdě 40, takže máme ještě zhruba 5 10 minut. Jestli byste mi dokázal říct, co předpovídáte novinářině na delší období?

Musím říct jako lidi nechtou mladý lidi už vůbec nechtou mi přijde rozhodně nechtou. Papírový média si myslím, že papírově noviny, jako kdyby ho několika málo let zaniknou, což teda nevím, jakým způsobem přežijou je spousta jako příjmů z inzerce pochází právě z papíru. A myslím si, že zvlášť

teda český média mají obrovské problém v tom, že ten trh je malinký proti jako píšete anglicky, tak máte celý svět. Víte česky? Tak máte pár 100000 lidí, kteří tu jsou jako ostatní čistě AO. Ty se pere strašný strašná spousta médií a. No bojím se, že taková ta hra. Jako historická nezávislá žurnalistika. Bude jako umírat, no protože se dneska jako přitáhne lidi a lidi se dneska já mám takovej pocit, že lidi se jako rozdělují na pár fanouškovských táborů a na kritický myšlení malinko jako umírá. Vidím to i na sobě, že jo? Lidi mají v sobě přirozenou jako přirozený k uzení nečistý zprávy, který neodpovídají jejich vnitřnímu nastavení a světonázor naopak to, co vám potvrzuje to, co si sami myslíte, že jo? Takže úplně obecně bude ubývat podle mě čtenářů a.

Je to psaní, bude povrchnější, jestli tam bude míň a míň peněz v těch médiích, tak to samozřejmě bude znamenat, že ty nejlepší lidi je nebudou dělat a půjdou radši někam do tý Jarka nebo dělat mluvčí. A to je podle mě obrovská hrozba i pro jako celou společnost a jako v podstatě pro demokracii. Já už tady asi skončím? Děkuju moc.